به پیشواز نهمین سالگرد انقلاب نور و مصالحه ملی در کشور

سرود میهن

حمل ۱۳۶۶

سرود سیهن

کابل ، حمل ۱۳٦٦

نام اثر : سرود میهن
ناشر : انجمن نویسنده گـــا افغانستان
بخش : کمیسیو ن ادبیا ت رزمی ـمیهنی
تیراژ : ۲۰۰۰
سال : حمل ۱۳٦٦
جای چاپ :مطبعه دولتی
مهتمم :عظیم نوری

یک دو سخن
در بارهٔ
ادبیات رزمی ـ میهنی

پس از انقلاب ثور در جا معـــهٔما تحو لات و دگرگو نیهای ویژه‌یی پدید آمدند . در شمار این دگـــــرگونیها ، مسالهٔ دگرگونی بنیـادی قوای مسلح کشور ، پدیدهٔاستثنایی‌محسو ب میگردد . پایه گذار ی‌قوای مسلح طراز نوین واقعاً امر دشوا ربود ، ولی خوشبختا نه امکانا تـــی پدید آمد که درطی سالهای آگند از فرازو فرود مبارز هازدشوار یها گذار صورت گیرد ودر بخشها ی‌اساسی قوا ی مسلح کشور (اردو ، خارندوی وامنیت دولتی) بـــــهاستحکا م نیرو های رزمنده ومتشکل پرداخته شود .ازسو ی دیگر ،قوای‌مسلح کشور ، که خصوصیت نوین کسب نمود هبود، درجریا ن دهـــهٔپسین، نه تنها نیرو مند ی‌کسب کرد ، بل ازنگا ه خصایل‌و تجار ب‌سیاسی‌ـرزمی نیز به پخته گـــی و آبدیده گی رسید و در موضو عدفاع‌از دستاورد های تازه ،تما میـــت

ار ضی وحاکمیت انقلابی بیش ا زهرزما ن دیگر توانایی یافت.همین اکنون که مسالهٔ مصالحهٔ ملی‌وتامین‌صلح سراسر ی به خواست ونیا ز همه گانی مبدل گردید ه قـــوا ی‌مسلح کشور به حیث تکیه گـــا ه مطمئن این رسالت سترگ ملـــی‌تشخص بیشتر کسب نموده‌است .

افزون بر این ، قوای مسلـــح‌کنونی کشو ر بر خلاف تصورا ت‌و پندار هایی که وجود داشتند ، یـادارند از بینش ونگرش نویـــــن سیاسی ـفر هنگی نیز بهـــــره‌ورگردید ه است ،اما لازم است گفتـه شود که این دانش و تجر بـــــه‌سیاسی ـفر هنگی باید بیشتر از پیش توسعه یابد و تکا مل بپذیرد .بار ی بر بنیاد چنین ضرور تی بود که انجمن نویسنده گا ن افغانستان‌ابتکار تاسیس « کمیسیو ن ادبیا ت رزمی ـمیهنی» رابه همکـــــار ی‌ریاستها ی عمومی امور سیا ســی قوای مسلح کشور طر ح‌و پیشنهادنمود . پیشنهاد مبتکرا نه انجمـــن نویسنده گا ن افغانستا ن مبنی برایجادکمیسیو ن ادبیا ت رز مـی ـ میهنی به تاریخ ۱۹ سنبلهٔ ســال‌روا ن (۱۳۶۵) تحقق پذیر فت و کمیسیو ن ایجاد گردید .

ساختار و شیو ه کار کمیسیون‌به گونه پیست که پیوند عمیـــق شاعرا ن ونویسنده گا ن عضوانجمن‌نویسنده گا ن رابافوا ی مسلـــح کشور در محدو د ه مسایل اد بی فر هنگی تا مین مینماید و هیـئت رهبر ی کمیسیو ن ، که متشکل ازروسا و کار مندان سیاسی قوا ی مسلح کشور میباشند ، نقطه عطفی‌در تا مین روابط ادبی ـفر هنگی‌میان انجمن نویسنده گا ن افغانستا ن وقوای مسلح ونیز اشاعه ادبیـــا ت معاصر در میان نیرو های مسلـــح‌محسوب میگردد .

بار ی تاسیس کمیسیو ن ادبیا ت‌رزمی ـمیهنی در انجمن نویسنده‌گان افغانستا ن که از ضرور تی مبرم‌مایه میگرفت ، به منزله برداشتـــن گام آگاهانه یی بود در امر تشکـل‌وترویج ادبیا ت مترقی معاصر در

میان نیرو های مسلح کشور ، وسرانجا م ، تکامل بخشید ن بینش ونگرش ادبی ـفر هنگی این نیر وها.

موضو ع دیگر ی که میتوا ن بـه‌اختصا ر از آن یاد آور ی‌نمـود ، پیشینه ادبیا ت رزمی ـ میهنی یـاادبیا ت حماسی در کشور ماست . نمونه برگزید ه وبسیار ار زشمنداین نو ع ادبیا ت شا هنا مـــه فردو سیست . شا هنا مه به حیث‌بزرگترین سند ادبیا ت حماسـی و کلاسیك ماو به عنوا ن با ارزشترین‌اثر رزمی ـمیهنی ، بر گذشته این نوع ادبیا ت رو شنی میافگند وتوجه‌به حفظ تداو م ادبیا ت حماسی را بنابر ضرور ت مبرم دورا ن کنونی‌مسجل میگرداند . همچنا ن آفرید ه های خو شحا لخان ختك شاعـــرسترگ زبا ن پشتو از ارزش‌فراوانی دراین زمینه بر خوردار است ،اماآنچه که بر بنیاد این ضرورت باید به آن پرداخته شود و با مسوو لیت‌بیشتر مورد ارزیا بی قرار گیر د نحو ه بر خورد ، تحلیل وارا ئـــه‌مسا له است . شاید بتوا ن چندیـن مجمو عه شعر ، داستا نونمایشنا مه‌را در مدت یك دوسا ل فرا هم‌آورده به نشر سپرد و بروجود ادبیا ت به‌اصطلاح رزمی صحه گذاشت ،اما این پاسخ درست و دقیق مسا له نیست‌ونمیتوا ند باشد ، چنا ن که همیـن اکنون انبو هی از آثار آفرید ه‌شده‌در محدو دهٔ نیاز هاو سپار شهـای فوری اهمیت خود را از دست داده‌اند . بنابر این آنچه که درحدو د وحوزهٔ ادبیا ت رزمی ـ میهنی دردورا ن کنونی میتواند مطر ح‌گردد ، عبار ت است از:

-توجه به اصول و معاییـــــــرآفرینشی،
-بر خورد واقعبینا نه تر،
دقت‌درتحلیل وپذیرش تعهدعمیقتر

توجه به اصلها ی یاد شده این‌امکان رافراهم خواهدآورد که آثـــار رزمی -میهنی دورا ن کنونی عمـــربیشتر داشته باشند واز محدودیت درزمانه رهایی یابند واز اصا لتی‌برخوردار گردند .

کمیسیو ن ادبیا ت رزمی -میهنی‌انجمن نویسنده گا ن افغا نستا ن تلاش میورزد تا با استفاده ازامکانات‌موجود ، زمینه تعا لی ادبیـــا ت رزمی -میهنی را عمیقتر جستجـــونماید و آثار ارزشمند تر ی رابرا ی قوتها ی مسلح کشور ، که به مثابه‌پاسدارا ن شجا ع میهن شایستـه سپاس و تکریم فروانند ، فرا هـــم‌آورد ه به‌نشر بسپا رد .امید واری کمیسیو ن این است که مجموعـــه‌کنونی به عنوا ن نخستین گام وبا تمام نارسا ییهایش مـورد پذیرش‌وخوانش قرار گیرد .

کمیسیو ن ادبیات رزمی- میهنی
انجمن نویسنده گا ن افغا نستان

شاعران و شعر های شان

۱ـ سلیمان لایق :

ـدپشتو کوره
ـدقافلو هیله

۲ـدستگیر پنجشیری :

ـسرباز مبارز
ـماسپاه انقلابیم

۳ـاجمل ختك :

ـانقلاب
ـځما منزل

٤ـسلیمان لایق:

ـپیمان مرد
ـشور خلق

٥ـبارق شفیعی :

ـگل حماسه ها
ـبه پیش !

٦ـحافظ :

ـدسپرلو خبری
ـپشتون حسن

۷ـاسدالله حبیب:

ـپرندهء گل مهاجر
ـصدا

۸ـکاوون توفانی :

ـای زما شکلی وطنه !
ـاوشتون

۹ـرحیم الهام:

ـسرود دوستی
ـآشتی

۱۰ـهنرغیرت :

ـدخارندوی ترانه
ـدسولی سربازا ن

۱۱ـحیدر ی وجودی :

ـپاسدار صلح
ـنگهبان وحدت

۱۲ـعارف خزان :

ـدعشق معبد
ـدوطن په خاوره

۱۳ـعبدالله نایبی :

ـسرودی برای وطن
ـبه همرزما ن خادیست

۱٤ـشاه محمود حصین :

ـدانقلاب سر بازته
ـدنوی ژوند ناره

۱۵-عبدالقیو م قویم :

-کبوتر صلح
-حزب من

۱۶-عبدالله بختانی :

-دسولی ترانه
-دخلکو خد متگار

۱۷-ناصر طهوری :

-روح سلحشوری
-نوای صلح

۱۸-حبیب‌الله زړه سواند :

-وحدت
-هیواده !

۱۹-رازق فانی:

-بازگشت
-نورامید

۲۰-اسحق ننگیال :

-زه‌تو فان یم
-خیبری تند ه

۲۱-رازق رویین :

-درخت بارور، سلام
-سرودبهار

۲۲-قتیل خوږیانی ږ

-افغانستا ن وطنه !
-ترانه

۲۳-خلیل الله رووفی :

-برای میهنم
-شکوۀ نیاز

٢٤-نواز حقیقت :

-دغیرت لاره
-سرتیره

٢٥-سید علیشاه روستایار :

-اردوی پرتوان
-حماسه سرباز

٢٦-باقی بریال :

-موږدسولی په ارمان یو
- مخکش

٢٧-عظیم شهبال :

-سوگند
-آتش دیده

٢٨-راز قی نړیوال :

-دحماسو وطن
-دخارندوی ترانه

٢٩-فضل حق فکرت:

-عشق بزرگ
-سرود میهن

٣٠-سمیع الله سمیع :

-دسولی سرود
-دسولی وطن

٣١-لطیف پدرام :

-زمز مه یی درسنگر
-یاد باد!

٣٢-متین اندخویی :

-اشك‌ارم
-عزم صواب

٣٣-اشرف عظیمی :

-صلح عسکری
-آزاده کشور

٣٤-عالم لبیب:

-سلام ، انقلاب !
-وطن

٣٥-سلام آثم :

-ای وطن !
-اوروش مذ متیده

٣٦-رحیم اوراز:

-یاند ائیلی با لماسا
-یانگی لیق

٣٧-صالح راسخ ایلدرم :

-مقدس توپرا ق
-پراختلیغی گیتر مه‌لی‌دیرس

٣٨-عبدالکریم بهمن:

-سرباز
-شانلی دورانیم گیل جك

٣٩- محمد زمان کلکمانی :

-وطن
-وری‌ازناتی یه

٤٠-عبدالمالك لاموال:

-وطنم
-پویس سربازی

٣١- سلیمان سون آرا نورستانی

-اسه می
-مجا رنوار سه

سلیمان‌لایق

د پشتو کو ره!

ای د ایشیا تا جه دلرغو نوعظمتوکوره !
گران افـغا نستان دزړه سـره دپشتوکوره !
مینه دی خوځیږی زماپه‌شعر کی‌څپی‌څپی
ای دلوړو غرونو او سیندو نـــواودرو کوره
ستا په طبعیت کی طبعیت هـم‌رزمی شوی دی
ای دسیلاوونو او واور ینو توفانوکوره
هره لویشته‌خاوره دی کتاب‌کتاب‌خبری دی
ای درواياتو مذهبو او ترانـوکوره
شاد دی یی آباد دی یی ،آزاد دی‌یی، ودان دی یی !
کور دامنیت دی یی‌کعبه دهرافغان‌دی یی!

سلیمان لایق

دقافلو هادی

باز دهند و کش یمه اتل دلوړو غرویمه
ننګ یمه غیرت یمه بڅر کی پښتویمه
ریږی دی زمانه توری ددشمن زړه لابه قبر کی
اوریمه توفان یم محرك دزلزلـویمه
ولس لرم وطن لرم ماضی اومستقبل لرم
بهنده تاریخ یم مولد دحادثو یمـه
لاس دتجاوز ته دهیواد په هره بیخه کی
تنـدریم سیلاب یم بر یښناد آسما نو یمه
توره د غضب یم دشمنی ددشمنانو ته
خپلو سره خپل یمه شکر دشیدویمه
څوك یمه؟ سپا یی دآزادی اوافتخاریمه
زوی دلوی افغان اوقهر مان دمعرکویمه
نوی ژوند ته لارکوم له نویو آرمانوسره
ځوان یمه افغان یمه هـا دی دقافلو یمه

دستگیر پنجشیری

سرباز مبارز

آزاد ی مابسته به پیکار توباشد
پیروزی‌ما از تپش و کار توباشد
از خانهٔ ویرانه خلق وطن‌ما
گر کارگری خاسته است یار توباشد
سرباز مبارز وقوی پنجه سپاهی
همرزم تو خارندوی بیدار توباشد
فرزند جوالی وزن غمکش دهقان
همسنگر وهم مادر بیمار توباشد
باجنبش دهقان ستمدیده بیا میز
چون پایهٔ اردوی فدا کار توباشد
برخیز وهجوم آر چو سیلاب‌خروشان
اردوی جوان دوست و فادار تـــوباشد
ازحزب طراز نو مارزم نوآموز
این حزب جوان رهبر هو شیارتوباشد
در هفتم ثور، جشن ظفر بخشـــ‌گرفتی
این جشن قیام تو و شهکار تـــوباشد
درنهم می جشن پرآوازه به‌پاکن
تاصلح جهان ثروت سر شار توباشد
فرداکه به چنگ آوری آرا مش وشادی
گور شهدا، گلشن و گلزار تـــوباشد

دستگیر پنجشیری

ما سپاه انقلابیم

ماسپاه انقلابیم ، لشکر نسل‌جوانیم
دوستان مردم خود، خار چشم‌دشمنانیم
دردل خونین مشرق ، پور رز م‌وجستجویم
بهر آزاد ی انسان ، سوی سنگرهاروانیم
جنگ ماهست عادلانه ، صلح‌ماهست جا ودانه
جنگ وصلح جاودان را پاسبانیم‌پاسبانیم
مردم‌ما ،مادرماست ،مادرغمپرورماست
مازرفتن سوی مادر، شاد مانیم‌شادمانیم
راه کارو کارگر را راه امیدوظفررا
میگشاییم میکشاییم ، ر هگشای‌مردمانیم
بی تزلزل پیشتازید ، ای رفیقان،ای رفیقان
فتح وپیروزیست ازما،گرچنین‌رزمنده‌گانیم

اجمك ختك

انقلاب د پسرلی راتک

که تازه تازه گلو نـــــه
که مسکی مسکی غوټی وی
که‌څه حسن و محبـــت وو
که مستی که رنگینـــی وی
که دنازو محبت څـــــه
مینه ناکی نداری وی
که دسوز و ساز نغمی و ی
که مد هو شی نطا ر ی و ی
که په پولو او پتـــو وو
سورګلی والا پ تلو نـــــه
که په‌سور کفن غمـــی وو
دلالا د زړ ه دا غو نـــــه
که آسمان کشی په غرا وو
دوریځو تنـــد رو نـــــه
ورته سرو غوټو نیو لـــی
ووخپل څیری ګریوانونـه
دتیرو از غو دو یخـــــه
کچه ستر ګی ټو کید لـــی
که سپیر ی سیلی به راغلی
ګل به ځانته ګـــدو لـــی
که دسرو ګلو په ټل کشی
به وړمی پـه ګد یدو شوی
دوریځو په اوټ و بـــه
خو نی پ‌ړنگی دبجلو شـــوی
دسیلی هر ه څپیـــــړ ه
یو پیغام دغوړ یدو وو
دطو فان هره څپه کشی
پ واعلان د مسیـــــد و وو
دبجلیو زار ی شنـــی وی
پسر لی وو پسر لـــی وو

اجمل ختک

د ا مـنزل

دگل رگونو کښې چه ژوندا وسیږی نور اوسیږی
یادانگورغنچه کشی مینه او سرور او سیـــــزی
شکلی هیواد کشی دپشتو نـدغسی ژوند غواړم
مینه ، شائست او ورورولی دکی د خوند غواړم

دا م منزل دا م جنت دی ورروان یم ورته
نه په ملایم، نه په خا ن یم ، نه په خا ن یم ور ته
چه هر عذاب وی دغه **لاره کشی** لذت دی را ته
که سری لمبی شی د چا مینه کشی جنت دی را ته

-۱-

دآدم خان د مستانه رباب خوږکی سندری
ددرخانی دمنګی ټنګ کشی تاوول غـــوا ږم
د بنګړو شر نګ چه دګودرمازیګری پرتودوی
دتیرا یی تپی په سر کشی اړول غـــوا ږم

-۲-

په تهتره درنو ستوروچراغا نآرمان
چه زرزر ی خندا چپی دابا سین راوا خلـــی
دخیبر توری تړی زیږ او سره ګلونه غواړ م
چه دمابنړ(۱)شپونکی دمینی نه ډک بین راواخلی

-۳-

د سوات د شکلی نازنینی ناوی سری ډولی ته
دمستـــی کر می چنا رو نه په ګډ غوا ږمـــه
چه دکنړ رغو کشی حســن غزو نی اوکړی
دهشنغرورشو کشی مینه په مسکا غوا ږمـــه

-٤-

دهندو کش دابشارو نـــومستا نه تر نم
دباګرا م روح کشی نغمه ګر مه کړی تنړاتنړا شی
چه ځلاو شکاری دسپین غر(۱)په وارینوځوکو
په مهتا بی تندی ددرست هیواد نرا نراشی
په شنو باغونو مو دخپل سپرلی وژمی ګډی شی
تازه میوی مو په رګونو کشی سرورشی زغلی

---

(۱)د پشتو نخوا قطبی نمرختیـــز اړخ ته یو لو یی جنګل دی .
(۱) سفیدکوه

په سختو گټو کشی دننگ‌زړی‌سمسور شی گل شی
د غره گلونه‌مو دننگ وینه کشی نورشی زغلی

-٦-

چه دخوږ ور چینو رونړ‌سوری‌موپه زړو نو اوشی
د تربگنو زهرگبین د وروروڼو شی پکشـــــــی
پاکیزه باد د زر غو نو دروراوالوزی پر
دارغوتیزی‌خو کی ، شو نړی ، دغنچو شی‌پکشی

-۷-

بلی ډیوی شی د غیر ت دډگرو نو دو ینه
تورو ذهنونوکشی مووړا نگی دشعور پیدا کړی
د سحر څیری شی دننگ‌دپرهرونو څړکی
چینجنوزړونوکشی د نوی ژوندو ن نور پیـداکړی

-۸-

دغز نوی دتوری آب دآسما نسورتند رشی
څمو نږ دزړو نو د سومنا ت نوی‌بتان‌ختم‌کړی
دافغا نی (*)روح د سحـــرستوری شی اوځلیزی
څمونږ د فکردتیـــــر و نا مونشا نختم کـړ ی

-۹-

چه درحما ن دو مه د عشق‌مستی لوگی کړی نولی
دا پشتونخوایی د سروره ډك غزل غـز ل شـــی
چه دخو شحا ل پشتنی‌ننگ‌نه‌سره بخرخیزی
دبهرامانوخو نـــــی او سوزی ایمل‌ایمل شی

۱۰-

هر زیاتی‌خو رئی‌که مغل‌وی‌که‌څوك بل لری شی
دخپل‌محنت‌په گټه وټه مزدورا ن ماړ ه شـــی

(*) سید جمال‌الد ین‌افغا نی

دبهر نی غا صب د ظلم لاس‌دمنځه او څی
په جنتـی ټوو د خپل وطن خواران ملاړه شی

* * *

چه خوږ سرودد پشتنودورورولی گر م شی
په غر او سمه یونو بت دقا مولی گر م شی

* * *

دروهستا ن نه دشا ئست اوخوند جنت جوړشی
تس نس پشتو ن نه دایشیادزړه طا قت جو ړشی

* * *

دا م منزل،دام‌جنت‌دی‌ور روا نیم ور ته
نه په ملایم ،نه په خا ن یم ،نه‌په ځان یم‌ور ته

که د غیرت دغه منزل ته‌رسیدلی‌نه یم
ملگرو !واوری پشتنی به‌زیگولی نه یم

سلیمان لایق

پیمان سرد

درقلب پر حرارت خود تیر خورده‌بود
همسنگری چو دل به برش‌درکشیده‌بود
گفتا سرم رهاکن وبر خاك تیره‌نه
خاکی که مغز داغ مرا پرورید‌ه‌بود
این مادروطن که به من داد جسم‌وجان
دادم به‌نام نامی وی آنچه داده بود
ازمن به همرهان برسا ن این‌پیام‌شوق
آن‌مرد ره که وعدهٔ پیکار داده‌بود
تاآخرین نفس سر پیمان خویش‌ماند
مردانه مرد وبرسر عهدش ستاده‌بود

سلیمان لایق

شور خلق

زتار های وجودم ترانه میخیزد
وزان ترانه سرود زمانه میخیزد
زبعد مردن ماشور لایزالی خلق
چوآفتاب برین جاودانه میخیزد
پیاله ده‌که‌به‌اوج‌جنون رسم‌ساقی
که‌عقل کل زسرم شاعرا نه‌میخیزد
همین که‌بوی نبرد آیدم ز خلـق‌وطن
غزل زسینهٔ من فاتحا نه میخیزد
به سر رسیده مگر روز گار زاغ‌پلید ؟
که باز، باز ازین آشیانه میخیزد
کنون به مزرعه پیچید سرو ش‌آزادی
زکار خانه صدا ی چغانه میخیزد

بارق شفیعی

گل حماسه ها

نخستین روز فروردین سحرگاه
به‌گرمی نخستین نور خورشید
فراز تربت پاك شهیدان
ابر مردان‌جاوید
گل حماسه‌های‌سرخ رویید .
سحر گاه دگر زان پیش کورا :
به نورش گرم سازد مهر خاور
ویا درگوش اوخواند نسیمی

پیام فتح دیگر-
زرستاخیز همرزمان سنگر -

دودست نازنین خم شد به سـویش
دوشاخ نسترن هنگا مه انگیخت
گرفت و پرپرش کرد و ببوسید
به اشك خویش آمیخت -
به تابوت شهیدقهرمان ریخت .
گل حماسه ها کز قهر مان زاد
چه خوش سر را به پا ی‌قهرمان داد

بارق شفیعی

به پیش . . . !

ازتن بریده باد به فرمان انقلاب
آن سر که نیست برسر پیمان انقلاب

هردم هزار جان طلبم تا هزاربار
سازم فدای مردم وقربان انقلاب

دامن‌زند به شعلهٔ جاوید افتخار
جاوید باد یاد شهیدا ن انقلاب !

بخ-بخ چه پر دلست ، چه آژیروپرهنر
نازم به پیشتاز دلیرا ن انقلاب

ازموج سیل خون نهراسد گه‌نبرد
دریا نورد بحر خرو شان انقلاب

در یادلا نساحل حماسه ها، به پیش !
بردوش‌موج‌سرکش تو فان انقلاب.

نصرالله حافظ

دسپر لوخبری

نن بیا په دی‌وطن کی دجر گوخبری کیږی
دنیاور ته غورغورده دپشتو خبری‌کیږی
خیبر لاس لگو لی دسپین غره‌په‌لمن‌باندی
په منځ‌کی دسپین زیرو اوزلمـوخبری کیږی
بولان دی که‌کوژ کدی دتر نك‌پراخه سیمه
په گلوباندی دك دی دسپر لـوخبری کیږی
زمونږه ماتی گوډی دغه شان‌دی‌جوړی شوی
دانن چی ددیرو او دحجرو خبری‌کیږی
شمشاد په سر دننگ شمله کړه‌لاپس او چته
د سپینو سپینو دږیرو او شملوخبری کیږی

نصرالله حافظ

پشتون حسن

خوږی دی ماته هرڅه نه‌خبری دپشتو
په‌زړه می ډیری شی لگی سندری‌دپشتو
چیچلی یم په‌زړه منگورو زلفـوپشتو
پاړوراباندی کو فی کړه منتر ی‌دپشتو
غماز که راته ناست په خودمینی‌په‌کنډو
ورسیخی‌به‌یی په‌کورکړ مه‌لشکری‌دپشتو
ور خیژ م‌په‌سره اور دانگیـود مورچل
په ژ وند په چاته پر ی نه ږدم‌سنگری دپشتو
زړه تینگ شه په گو گل کی چی‌ولجه‌د ی‌نه کړی څو ك
راغلی دی وطن ته دی دلبری دپشتو
چی مینه پشتنه وی ځای دلری‌په‌کی نه شته
ویلی می مدا م‌دی ځکه بر ی دپشتو
رادرو می له کو م‌خوا نه‌دپشتون‌حسن کاروان
«حافظ» ور ته نیو لی دی‌بندری‌دپشتو

اسدالله حبیب

پرنده گان مهاجر

پرنده گان مهاجر به خانه برگردید
به‌آب ودانهٔ خود عاشقا نه بـــرگردید
نماندآن که به هرشا خسار آتش‌زد
نماند آن که برای کبوترا نسفید
کنار جادهٔ خورشید داربر پاکرد
نماند آن که زهر باغ
برای هرگل سرخ
ومرغکان نواگر
و هرگیاه خموش
حضیره ها و قفسها و قتلگـــاه‌آراست
نماند آن که به هر شهر و هرده‌ودشت
زتیغ کینهٔ وی خون خاك جاری‌شد
چه خانه هاکه تهی مانده از صداوسرود
وقاب آیینه ها
زعکس رو ی عزیزان و دوستا نخالیست
ونام تان هرجا
به سینه های سپید چنار هـــــاباقیست
پرنده گان مهاجر به خانه بـــازآیید!
وآشیانهارا
به پیشواز بهار بزرگ عطر افشان
زبرگ سبز و رقص و ترا نـــه‌آرا یید

اسدالله حبیب

صدا

من از زبان قصه های کهنه
از زبان سالهای رفته
حرف تازه یی شنیده‌ام
که زنده‌گی تسلسل سپیده هاست
وهرطلوع برایت طلو ع دیگریست
سلام‌بر تو ای امید آهنین سربلندزیستن
میان راه قلهٔ بلند بر فگیر تو
منم که بر جبین این زمین‌پرورنده‌بوسه میدهم

PROPERTY OF ACKU 5342

که ریشه های تشنه حیات من
ازآن عصاره بهار میمکد
وبا مدادیا پگا ه یابه نیم شـــب
چو پاسخ سفار ش زمان
به پاك دا من سپید آن
زرنگ سر خ خون خویش نقش‌لاله میزنم
زمین ودشت و کوه آن صداست
صدای آنکه افتخا ر بود نشکـوهمند و بودن بزرگ‌و بیهراس
به بازو ی توبسته است
ایا دلاور هم آشیان من !
تـــو شاهبازی و بسیط آسمان‌اشارهٔ فرا خنای بـال توست
نگاه نا شکیب آهوا ن در ه‌ها
زنا شکیبی زمانه قصه میکند
نگاه کن که آب جای مانده نفرت‌آور است
وشاهباز پر شکسته‌جیر ه خوارهٔ‌کبوتر است
براین زمین که تو ومـن از آ ن‌عصاره بهار را مکیده ایم
بیاکه همچو تیغه های کو هها
به ضد هرچه تیره گی و تیـره‌پروریست
به شادمانی طلوع آفتا ب ســـرکشیم
وآفتاب وش
علیهٔ هرچه کهتریست
ستیغ استوار ی و شکوه راببـرکشیم

کاوون تو فانی

ای زماشکلی وطنه

ستا په مینه باند ی پایم ای‌زماشکلی وطنه
ای زما دسترگو نوره زما ځانه زما تنـــــه
په ر گو نو کی می گرځی ستادپاکی مینی وینه
ای زما دژوندسنگره ای دلو ی اولس بدنـــــه

زړه‌می ستا په مینه مست دی‌سرمی دك ستاله غروره
سراو مال مـی‌درنه جار شه ای زماشکلی گلشنـه
دایشیا جگه شمله یی هیچانی‌یی ټیټه کړی
هیڅ زورگیرنیولی نده په آسانه ستا لمنـــــه

هره پیڅه دی جنت هر ه‌ټره دی‌ختن دی
ستا سپیره سپیر ه‌ډاگو نه‌ماته گرا ن دی له عد نـــه
ته یی ځاله د بازانو ته یی‌کوردباتورانو
هر زلمی د ی‌غیرتی دی هره پیغله دی تور زنـــــه

هره تیږه دی سنگر دی هره‌تادی مورچل ده
ستا په دنگو ،دنگو غرونو دویاړ نو رڼا پلنـــــه
ژوند اومرگ می دی په تاکی‌ته می کور یی ته می گوریی
زه «کاوون»درنه لو گی شم ای زما گرانه وطنـــه

کاوون توفانی

اوشتون

بیا دلوړ پامیر په څو کی ،دزلمی‌شپو نکی آوازدی
په‌لمن دهندو کش کی ،دیونوی‌ژوند آغاز دی
دسپین غره په شاوخوا کـی ،دخوشی سرود غڑیږی
ټول وطن په گلوپت شو، عجیبه‌غوندی اعجاز دی
هری خواته ولولی دی ،غیرتـی‌افغان ویش شوی
په خیبر اوتاتره کی ،نوی‌سوز اونوی‌سازدی
نن دهرافغان په شوندو،دخوشی‌خندانڅیږی
دولس په اتحاد کی ،پرو ت دنووهیلو رازدی

په افغان ولس کی جوړه، یوه لویه خوشحالی ده
په ملکونو دجهان کی، پوره شو ی یی سیالی ده
دوطن خد مت ته پاڅه ای ازبکه، ای افغا نه
ای ددنگو غرونو زویه ، ای دعصر پهلوا نه
هزاره یی که ترکمن یی ، تو لدلوی افغان بدن یی
ای تاجکه، ای پشتو نه ، ای بلوڅه، قهرمانانه
لیڅی ونغاړه راپاڅه، له وطن نه گلشن جوړ کړه
دنړی په ولسو کی سراو چت که ترآسمانه
ته غیر تیی ، ته همت یی، تـــه ټینگار ته شجا عت یی
اوس نو درومه مخ په وړاند ی، پاتی نسی له کاروا نه
چی رڼا دانقلاب کی نوی ژوند یه لوری یون دی
دافغان په ژ وندانه کی ، یوسپیڅلی او شتون دی .

رحیم الهام

سرود دوستی

مطرب خوشنوا بکش بانك د ف‌وچغانه را
لیك ، زیاد خودمبر نغمهٔ عاشقانه‌را
رودچوبر کفت رسد ره به سرودصلح بر
برسر عود دوستی مست بکش‌کمانه را
تاکه رقیب جنگجو دست کشد زخودسری
دف به کفت بگیر وزن هر سحراین ترانه را
گوبه درای زنده‌گی و لوله درزمین‌فگن
تاکه به راه خودبر ی قافلهٔزمانه‌را

پرتوآفتاب تو جلوه به‌بیکران برد
ابر گرفته بی سبب یك ، دوسه‌جاکرانه را
آنکه بود زخود سر ی‌ر هسپر ره‌ستم
کی‌سو ی نیستی برد هستی جاودانه را
خنده به ناز میکند تازه گلی به‌باغ من
تازه و تر نگاه کن این گل پـــرجوانه را
بلبل خر می سحر صور سرو رمیدمد
گرمی مهر میدهد سرد ی‌آشیانه‌را
گو هر تارك زمین زنده‌گی بشـــربود
هوش کن ،از کف مده ،این گهریگانه‌را!

رحیم الهام

آشتی

از اشك آه چاره مخواه از برای‌خود
آبت مبر، زباد مجوادعای خود
بزدای رنگ‌زنگ زآیینه دلت
دلها مساز رنجه دگر از جفای خود
بانگ درای هرزه روا ن برده‌ات‌زخویش
ازنای من چرا ننیوشی نوای‌خود؟
بر هر دری که حلقه شـــوی‌وانمیشود
در هیچ جای حلقه مشو جز به‌پای‌خود

دانم ، روا نمیشود ت‌کام نزد غیر
باز هرغم مسوزد گر اشتهای خود
بیگانه گی ز خویش به دور ازره‌و فا ست
ای‌دلر با ، بیا به سوی آشنای‌خود
ازلاله شرم کن که دلش داغ‌گشته‌است
میسوزد ازغم من و تو در قبای‌خود
مشکن دلم که میتپد از دوریت‌مدام
بردار دست زین عمل ناروای‌خود
این کودکا ن عصای دم پیری‌تواند
گرکور نیستی مده ازکف عصا ی‌خود
زین تیر های تهمت بیجا که‌میزنی
گویی، بگو ، چگونه جواب خدای‌خود ؟
درکاخ و کلبه و یابه ته چتـــــردیگران
خوابت اگر نبرده ، بیا درسرای‌خود
ای قهر کرده زود بیا کا شتـــــی‌کنیم
واکن ، عزیز من ،بغل با صفا ی‌خود

هنر غیر ت

دخارندوی ترانه

د جنگ په ضد جنګیږو مونږدسولی سربازان یو
ځلمی څارندویا ن یو
د خلکو د عزت اوسوکالی په لورروان یو
ځلمی څارندویا ن یو

* * *

میړا نه شرا فت اوریښتینتو ب‌زمونږه کاردی
دو ستی زمونږ شعاردی
دخلکو سره مینه وطنپا له موسینګار دی
دو ستی زمونږ شعاردی
په سوله کی‌د ګډ ژوندو ن‌ننګیالی‌طرفداران یو
ځلمی څارندویا ن یو

* * *

دعد ل وروړولی او آزادی په‌خاطرجنګ کی
ولاړمیدا ن دننګ کی
دا من ، محبت اوخو شا لی‌په‌خاطرجنګ کی
ولاړ میدان دننګ کی
کارګرو سره درومو مونږد سره‌توپان بچیان یو
ځلمی څارندویا ن یو

هنر غیرت

دخارندوی ترانه

مونږ خا ر ندویان
دسولی سر بازا ن
لوړز مونږ ار مان
آرام دی وی انسان

ژوند غواړو پتمـــن
آباد غواړ و وطـــن
سمسور دی وی‌گلشن
تری جارموشه‌خوږ تن

تل سولـه صفـا
تل دی وی رښـــا
تل دی و ی سبا
تل دی وی و فـا

تل دی وی لشکر
تل دی وی ظفـــر
تل دی و ی اختـــر
تل دی و ی سور لمر

تل دی وی هیواد
تل دی وی آبـاد
سرلوړی زنده باد
دشمن دی‌وی برباد

پاسدار صلح

ای روی بی غبار توصبح بهارصلح
وی‌چشم آبدار تو آیینه دار صلح
بهرنجات عالم وآدم زنیستی
عشق است در قلمرو هستـــــی‌شعار صلح
نابود باد جنگ که بدبختی آورد
پیروز باددر همه جاروز گارصلح
گیرد مدام شاهد اقبال درکنار
هرسر که مست شد زمی خـــوشگوار صلح

خوش بختی و سعاد ت و آرا می‌بشر
باشد درین جهان ثمر کشت وکارصلح
این نکته ام زپیر خرد میرسد به‌گوش
جاریست آب زنده‌گی در جویبارصلح
همبسته گی وو حدت سر تاسرجهان
پیوسته استوار بود بر مدارصلح
برباد لشکری که فر وزد شـر ارجنگ
آباد کشوری که بود پاسدارصلح
بردار سر ز خواب ، شنو درصفای‌صبح
فرحت فزاست ز مزمهٔ آبشارصلح
کیفیت هزار ساغر صهبا نهفته‌اند
درسایه های دلکش بید و چنارصلح
جنگ است جنگ فتنه و خـودخواهی‌بشر
یارب نگهدار جهان ، در حصا رصلح

حیدری وجودی

نگهبان وحدت

ما در فروغ عشق نگهبان وحدتیم
آیینه دار قدر ت جاوید ملتیم
چون شعله های زنده احسا س‌دوستی
آتش زنا ن به هر خس و خـا عداوتیم
در جستجو ی گو هر عشقیم‌بیقرار
امواج پر تلاطم بحر محبتیم
باشعر ساده یی که بود تر جمان‌دل
روشنگر جهان بزرگ حقیقتیم
آوای پر طنین درای برابری
آهنگ دلنشین مقام عدالتیم
از اهل دل ستایش هر خارو خس‌مخواه
مابلبلان جلوه گلها ی الفتیم
در ختم عشق بادل و جان جوش‌خورده‌ایم
بی ساغر و شراب به هربزم فـرحتیم
ما از صفای سینه بـی کینـــــه«حیدری»
برروی خلق ، آیینهٔ بی گدورتیم

عارف خزان

د عشق معبد

یه‌زما د عشق معبده !
یه دژوند اوپا یشت کوره !
تاته پرو ت زه‌په دعا یم
یه‌زما په زړه کی شوره !

ستا دمینی ولولی می
په‌رگواوپلوکی خو ځی
ستادگران خا طر له پاره
زما عقل ،فکر سو ځی

زه دمینی وفا نښه
ته زما دعشق کعبه یی
زه بد مسته لیو نی یم
ته می‌شور ته می جذبه یی

ته می سایی ،ته می تن یی
ستاهسـ ستی ځینی هست شو ی
ستا په شکلی فضا باندی
هم‌خمار یم هم مست شوی

یه پرماله هرځه گرانه !
له‌تازار ،له تاقربان شم !
زړه می غواړی ستاله پاره
یوه‌لمبه همدازما ن شم

ته می شور یی په سینه کی
ته زما دعشق معبد یی !
ته می مینه دژوندو ن یی
ته می‌گور ته می لحد یی !

عار ف خزان

دوطن په خاوره

په خاور ه دوطن به سره گلو نه لویـــوم
اغزو ته دغضب یا غـــی او رو نه لگـــوم

دا للمی ، شاړ ی ځمکی چی ټلونه شی دگلو
دزړه د وینو څکه پـــی رود و نه سیخـــوم

چی پرښی او کمر ونه شی خړوب زما په وینو
داوښکو په بارا ن د وطن غرو نه لمبـوم

وصال چی دگلو نو شی په برخه هر مین ته
دحسن په لمبو کی حسرتو نه سو ځـــوم

مین یم په گلو نو لیو نی نه یـــم. ملگـــر و
په شونډ و د غو ټیـوکی او رونه ښکلوم

عبدالله نایبی

سرودی برای وطن

وطن!
سلام سر خ من نثارتو
تفنگ من نماد اعتبار تو
سرود من نشسته بر سپیده‌هات
امید من ، نوید من، نگاه شعله‌بارتو
سلام من ،سلام سرخ من، نثارتو

زشعر رسته از نبرد میرسم
زگو چه های فقر و درد میرسم
زشاخه های نقره یین با مداد
زخوشه های‌اشکهای سردمیرسم—
که‌بسترم غبارتو
که پاس دارم آتش بهار تو
سلام من ،سلام سرخ من ، نثارتو

شفاف چشمه های تو ، بلور من
بلند لاژورد اوج تو، غرور من
شکوه کاهی سکو ت دشتهات،
چو شبد عا ی دستهای مادراست—
دور من ،عبورمن

وطن، منم نگاهدار تو
نشسته تا ابد کنار تو
سلام من ،سلام سرخ من،نثارتو

وطن گمان مبرکه آفتا ب‌رفته‌است
که رستم از بنفش آب رفته است
گمان مبر که دامنت ز مرد هـــاتهیست
گمان مبرکه عشق از سر شبا ب‌رفته است
منم، منم، همیسه یارتو
طلوع کارزارتو
سلام من،سلام سرخ من، نثارتو
تفنگ من، نماد اعتبار تو

عبدالله نایبی

به همرزمان خادیست

مردان آفتاب

ای راهیـــان دور
مـردا ن آفتـــا ب
آتش دل و صبور
پاکیزه تـــر ز آب
پرواز گاه نـــور
خاموش و را هیا ب
همقا مت غـــرور
آرام و بی‌شتـــاب

با دستهای پاك شما راه ماسپید
باقلبها ی داغ شما، خنده درچراغ
با مغزهای سرد شما،شهر درامید
باچشمهای‌باز، نگهبان صبح باغ

ای راهیـــا نـدور
مـردا ن آفتـــتاب
آتشد ل و صبـو ر
پاکیز ه تـــر زآب
پرواز گا ه نـــو ر
همقا مت غـــرو ر
آرا م و بی شتـا ب

چون رگه های دلهره،شبخوشهٔهراس
درلانه های دشمن خورشید میتنیـد
با یادگار نام شهیدان‌نا شنا س
تافتح تاج لحظهٔ فر جام میرسیـد

ای راهیـا ن دور
مردا ن آفتـا ب
آتش دل و صبـور
پاکیزه تـر زآب
پرواز گاه نـور
خاموش و را هیا ب
همقا مت غـرو ر
آرام و بی شتـا ب

آگنده از صداقت جاوید حزب ما ن
باعشق روز درشب پیکار میرو ید
شوریـده، بیبهراس ، چوخاموش‌قهرمان
بی‌نام ، تا ستارهٔ دیدار میرویـد

ای راهیـا ن دور
مردا ن آفتـاب
آتشـد لو صبور
پاکیـز ه تر زآب
پرواز گاه نـو ر
خاموش و را هیا ب
همقا مت غـرو ر
آرام و بی شتـا ب

شاه محمود حصین

دانقلاب سر بازته

دآسیا سینه توده ده
پکی جوړی زمزمی دی
توپانی غوند ی بهیر دی
هسکی شوی سری لمبی دی
غورځی پرځی پورته کیږی
د آزاد ژوندون ناری دی
چامات کړی ځنځیرو نه

دچا پښو کی زولنی دی
ای دلوی افغا ن بچیه
دکاروان لاری اوږدی دی
ستر دشمن لاپه کمین کی
پا م کړه جوړی‌بها نی دی
ستاله گرمو وینو څارشم
تری نه‌جوړی ترانی دی

ته دخلکو لوی آواز یی
انقلاب ته جوړ سرباز یی

دبری نه غره‌نه شی
مخکی ستادی کړ کیچو نه
سترآزمون دزما نی دی
تکا مل‌لری خنډو نه
لاره‌دکه له اغزوده
څه آرام بڼده قد مونه
دوحد ت جامو نه واخله
خو چی مات نه کړی‌خمو نه
دهیواد په‌لویه لارکی
ته تاوده کړه سنگرو نه
که‌چاو کتل په‌سپکو
ورنه پری یی‌کړه سرو نه
ستاجگړه طبقا تی ده
در نه هیر نه شی اصلو نه

ته دنوی ژوندو ن ساز یی
انقلاب‌ته‌جوړ سرباز یی

د نوی ژوند ناره

زه سرباز دانقلاب یم
وینه مینه می تودەده
داپه لاس کی تیره توره
د غلیم په وینوسره ده
که می بدگوری څوك وره ته
سر یی غو څملایی کړه ده
ما دخلکونوی ژوند ته
پور ته کړی داناره ده

د دارانادار پر گټو
جوړه شوی دا جګړه ده
مادیخوارو پر ګنو ته
تل منلی دا پیړه ده
تر هغی به کړ م پالنه
څو می وینه لاتوده ده
دجګړو دتور لوګی نه
زهخو ش نه یمه یارانو
خو احساس می پاریدلی
پا لم ژوند دمزدورانو
دخپل سر په بیه غواړ م
ورك شی مخ د دشمنانو
دیونوی ژوند لهپاره
څم په لار دکارګرانو
دزیار کشو د ژوند هیله
یم پخوا دبزګرانو

عبدالقیوم قویم

کبوتر صلح

کبوتر سپیدصلح
صدا ی‌بالهای تو
زاوج هستی ستیغ آرمان راهیان‌پیشرو
به مرز جاودانه گی رسید
تو در ستیز بود ن مرام فر هی‌توده‌ها
نوید پویه را
به‌گوش
رهروان راه پر مخافت عبورهمدلی‌وداد

میبری
ودربسیط آرزو ی مردمی روانه‌ای.
نوای بالهای تو
پیام زنده گیست .

* * *

توچون نمای راستین باور سپیده‌ها
که‌جسم پاك ونوریت
زخشم آتش نبرد آزدور
سرود بالهای تو
پیام صلح را
پیام وارهیدن از نهیب مرگ‌را
به گوش مردم ستمگر وستیز ه‌جو
سپرده است .

* * *

زنبض واژه های شعر بالها ی‌تو
به گوش میرسد
صدای آرمان پر شکوه داد
نوای همدلی و راستی
سرود فرهی و آشتی .

قیوم قویم

حزب‌من

حزب من ای رهگشای خلقها
ازتو موج بحر هستی درشتا ب
وزتو باغ آرزو هاپرثمر
خلقها چو ن موج بحر زنده‌گی
پر خروش و استواروتیز گام
موجها این ر هسپارا ن دلیر
این هما وردان راه راستی
کا مگاران طریق همدلی

در ره آزادی و آسوده گی
ازسرو از جان خود بگذشته‌اند
پا به پای حزب پرنیرو ی خلق
راه پس دشوار را بسپرده‌اند
درنبرد روشنی باتیره گی
عزم را تمثال پیروز ی دهند
بادل آگنده از شوق و امید
سوی فرداهای روشن میروند
سوی فرداهای بی آلام ورنج
کاندارا ن نا می ز استبدادنیست
کار و آسایش نشان زنده گیست
واندرآن فرداد لی ناشاد نیست
موجها اینر هسپارا ن دلیر
پر خروش و استوار و تیز گام
باستمگار ی و زشتی در ستیز
صلح را از رزم شان‌پاینده‌گی
فرد را در جمع شان بالنده‌گی

عبدا لله بختا نی

دسولی ترا نه

ژوند غواړو دخوند غواړو دسولی په آرمان یو
جنګ سره ډیر وران یو جنګ سره ډیر وران یو
سو له غواړو ژوند غواړو دمینی پتنګان یو
جنګ سره ډیر وران یو جنګ سره ډیر وران یو

* * *

مینه غواړو یار غواړو ،ګل غواړو ګلزار غواړو رنګ د نوبهار غواړو
شکلی مو هد ف دی د سروګلوما لیاران یو
جنګ سره ډیر وران یو جنګ سره ډیر وران یو

سو له او دو ستی غواړو دمینه‌او وروری غواړو ، شه برابری‌غواړو
څکه داورو نود بمونو دشمنا ن‌یو
جنګ سره ډیر وران‌یو جنګ سره ډیر وران‌یو

* * *

اور دمحبت لرو ، ژوند سره‌الفت‌لرو جنګ څخه نفرت لرو
مونږدرو غی جوړی دنړی‌قهرمانان‌یو
جنګ سره ډیر وران‌یو جنګ سره ډیر وران‌یو

* * *

کار غواړو کارگرغواړو ،کرغواړوکرگر غواړو ، حق‌د هر بشرغوا ړو
بس د زوروزر دلیو نیانو غلیمان‌یو
جنګ سره ډیر وران‌یو جنګ سره ډیر وران‌یو

* * *

نوی‌خوږ جهان غواړو ،لوړشا ن‌دانسان غواړو ،ټول‌سره‌یوشان‌غواړو
څو ځ‌چه څان آسما ن بولی‌پر ی‌تندر د آسمان یو
جنګ سره ډیر وران‌یو جنګ سره ډیر وران‌یو

* * *

دا د بختا نی شعاردغه افغا نـی‌شعار ، دادی انسا نی‌شعار :
لوړدی وی بیر غ دسو لی ! مونږ خدمتگاران یو
جنګ سره ډیر وران‌یو جنګ سره ډیر وران‌یو

ځیرندو ی ع، بختانی خدمتګار

دخلکو خدمتګار

دټولنی خد متګا ر دی ځار ندو ی
ځکه وړ د افتخار دی ځار ندو ی

چه‌پخپله دزړه سرد خوارغریب دی ډیرزهیر په هر نا دار دی‌ځارندوی
دبزمونو له خوند و نو نا آشنا دی په‌لذت‌کشی دپیکار دی ځارندو ی
دانسان پت و ناموس وشرف‌ژغوری ساتنمن‌یی دوقار دی ځار نـدو ی
دنړی د زیار ایستو نکو پر ګنـو دوست،ملګری اوخوږیاردی‌ځارندوی
دزیار کشو کار ګرا نو کر ګرانو ساتنوا ل د اقتدار د ی ځار ندوی
«چه‌غلیم‌تری‌په‌لړزه پریوز ی‌له‌ګټه» قهرمان‌او فدا کار دی ځار ندو ی
کړی خولی اوکړی چار ی‌سموینه سمونوا ل اوسمونیاردی ځار ندوی
چه ګلو نو ته دبن مو، کاږه‌ګور ی دهغو دستر ګو خا ردی ځارندوی
دسرو و ینو په ډالی انقلاب ساتی دشمنانو ته په‌ځار دی ځار ندوی
دوطن د تا ریخی پو لو او کر شو ساتندو ی اوپیره دار دی‌ځارندوی
زر به خلك په ارام زړو نه‌خوب‌وکا په دی هیله‌چه بیدار دی ځار ندوی

داد خلکو خد متګار دی تل‌ژوندی وی
دمظلو مو مدد ګار دی تل‌ژو ند ی وی

ناصر طهوری

روح سلحشوری

عاشقم ـ عاشق که جا ن قربا نمیهن میکنم
شاعرم شاعر که طبعم شعله‌افگن میکنم
عشق احسن بهر من گردیده‌عشق میهنم
عا شقم بس فخر براین «عشق‌احسن» میکنم
هرزما ن نا م وطن چون برزبان می آورم
مستی و شور دیگر ای عا**شقان ! من میکنم**
عشق میهن آنچنا ن نیرو ی‌جاو یدم دهد
کاین چنین غو غا به پا همچون‌تهمتن میکنم

در کف من خا مه ام شمشیـــربـــرا ن میشـو د
خورد بایك شعر خود صـــــدکوه آهن میکنـــم
دشمن این خاك را صدر ه بـه‌خاك و خون کشـم
قهر مانیها به قلع و قمـــــع‌دشمن میکنـــــم
ز ین حما سی شعر هـــا روح‌سلحشور ی دمـد
همنوا یی بین چسا ن با مـردوباز ن میکنـــــم
عاشقم من ـ عاشق ایـــــن‌مرزو بو م مـرد زا
در بهشت عشق خود مستا نه‌مـــا من میکنـم
آفتا ب عشق میتا بد به تـــاروپـــود مـــن
چشم جا نها ر از مهر عشـــق‌روشـــن میکنم
بر شما ای عاشقا ن ، ای عـــاشقا ن این دیـار !
ازگل سرخ محبت باز خـــــرمـــن میکنـــم
میخرو شد رگ رگ جانـم زعشق این وطـــن
گر خموشی پیشه ام ماننـــــدسو سن میکنـــم
عاشقم من ـ عاشق آبـــا د ی‌این خـــا ك پـا ك
گلخن این خاك را بهتـــــر زگلشن میکنـــــم
چون « طهور ی » دیگر آزاد مزقیـــد ما و مـن
طوق عشق میهنم از دل بـــه‌گردن میکنم

ناصر طهور ی

نوای صلح

شور دگر فتاد ه به سر در هوای صلح
دل میتپد به سینهٔ من ازبرای صلح
باتیرکین به خاك سیا هش میافگنید
تاپر کشد کبوتر دل درفضای صلح
بندد کمر به کشتن همنو ع خودبشر
زشت است این رویه به نزدخدای صلح
این ترس زاصدای غم انگیزوشوم جنگ
اندر گلو شکسته جهان را صدای صلح
حیف است جام هستی انسا ن این زمان
خالی شود ز باد ۀهستی فزا ی صلح
با کیمیا ی اسلحه ، ساز ند ه گان آن
غافل شدند از اثر کیمیای صلح
در گوش جان مردم ما دلنشینتراست
از هرنوا ی دیگر ی اکنون نوای صلح

حبیب الله زړه سواند

وحدت

دباران څاڅکی یو ځای شی‌تری‌سند و نه جوړ شی
دځـووړو ،وړوځپو نه تو پا نو نه جو ړ شـی
نسیم چی را شی دشبنم پسی‌دګلوباغ ته
دشایسته‌شکلو غوټیو نه ګلو نه جو ړ شـی
شمعی چی و سوز ی محفل کی‌تر ی رڼنا پور له شی
تیار ی‌شی ورکی دیارانورمجلسو نه‌جوړشی
چی پښګنی سره یو ځای شی‌دوحدت‌په نا مه
ما تی هیڅ‌نه‌خوری تری‌نه دارنګه ځواکونه‌جوړشی

چی ځان قربا ن کړی دوطن‌دننگ‌اونام په‌لاړ کی
دکار نا مونه یی جهان کی یاد گارونه جوړشی
بزرگر چی تو ی کاند ی خولی‌دیختور تندی نه
لاندی پر ځمکه‌تر ی نه راز راز نعمتو نه جوړ شی
کار گر چی لاس کاند ی تنها کی‌په کار ونو باندی ـ
هر ی تنها کی‌نه‌یی دژو ند شکلی را زو نه جوړشی
دگرا ن هیواد حق به ادا په‌هغه و خت کی کړو موږ
چی یی دشارونه‌رنگین شکلی با غو نه جو ړ شـــی
کله چی و گورم دخوار و پریشانه بنه
دزړ ه د پاسه‌می‌قسم دغم داغو نه جو ړ شـــــــی

حبیب الله زړه سواند

هیواده!

تا نه لو گی ، تا نه شم جاروطنـــه
زمـادمو ر ز ما دپـــلا ر و طنـه

ستاد ډاگو نو او د دشتـــــودوړی
لر ی‌بی شا نه ډیر اسرار و طنـه

زما دزړه له پار ه زړ ه بـــی‌خدا یزو
پـــــه‌تاکوم ډیر افتخا ر و طنـــه

چی مو سمو نه د چهـــــا زپسخوی
شـم‌سپیلنی ستا له بهار و طنـه

غرور یی ما تشو ترا بـــده‌پوری
انگریزچی و خوړ ستا گو زا ر وطنـه
دکار گرانو ، بز گـــــرا نوهمت
تانـه‌به جوړ کاند ی گلزار وطنـه
ستا په لمن کی پتیـــــدلی‌نه‌شی
خـو ځچی به زړه که و ی غدار وطنه
هغه افغا ن دی ستار شتینـی‌بچی
تا تـــــه‌کو ی چی رشتیا کار و طنـــــه
چی ننګ ، غیر ت پر ی پا تی‌کیږی له ما
نه‌ځـــــم‌هیڅو خت په هسی لارو طنـه
مینه به ستا رسر ه ناځـــی‌زړه‌کی
خـاوری که شی په ماانبار وطنـه
چی انسا نی احساس یی زړه‌کی نه‌وی
داســـــی‌انسا ن نه یم بیزا ر وطنـــه
دزړه ارما ن به می پوره شی‌هله
سم چـی‌دخوار و شی روز گار وطنـه
چی ستاله پاره دی تیر شو ی‌له ځان
شکلی‌یی شکار ی تل مزار و طنـــه
چی نه ظالم او نه مظلو م وی‌درکی
رو ح‌به زما شی په کر ار وطنـــه
تل د«زړه سواند » دستر گوتور یی بوله
خوځ چی و ی تا ته و فـا داروطنـــــــه

راز ق فانی

بازگشت

مرغ سخن سرای من ، باز به‌لانه‌میرسد
یار گریز پای من بر در خانـــه‌میرسد

چون بنهد به خانه پا، خاك شودازوطلا
وه کـه درین خرابه ها، بـازخزانه میرسد

جوی پرآب میشود ، خار گلا ب‌میشود
ابر به خاك جان دهد ،خاك به‌دانه‌میرسد

طعنه زنید زاغ را، مژده دهیدباغ‌را
روح به سبزه میدمد ، جان بـــه‌جوانه میرسد

غم‌برود زدل برون ، شادی د لشود فزون
آن به اشاره میرود ، این بـــه‌بهانه میرسد

یار چو یار ما شود ، دلز قفس‌رهاشود
بال نشاط وا شود چنگ وچغانه‌میرسد

باد بهار در وزش ، نبض نها لدرتپش
فانی باترانه گو ، فصل ترا نـه‌میرسد

رازق فانی

نوراسید

«سپهرا ، بس استاین صف‌آراستن»
«زدلهای بی کینه کین خواستن »*
بسی خون بیهوده برخاك ریخـــت
بسی رشته از کشمکشها گسیخت
بسی نخـــل پر سا یه و بار ور
که زدکینه توز ی به بیخش تبـــر
بسی پیرو برنا که جا ن با ختنـد
به بیهود ه بر همدگر تا ختنـــــد
بسی رفت در کام آتش کتـــا ب
بسی مسجد و خانقه شد خـــرا ب
بسی دل که از غصه در خون‌نشست
بسی گل که نشگفت وگلبن شکست

بسی دیده از گریه نمنا ك مانـــد
بسی نو عروسا ن شمشاد قـــد
سیه پوش گشتند از بخت بـــد
بیا سا قی ای غمگسا ر همـــــه
که بیتو خرابست کار همـــــه
بیا ای در خت آیهٔ زنده گـــی
به پیمانه ات مایـــهٔ ز نده گـــی
بیا تا به پیمانه یی چو ن چـرا غ
غم از دل براریم و دود از دمـــا غ
بیا تا پرو با ل غم بشکنیـــــم
به مستی طلسم الـــم بشکنیـــم
بیـــا تاره نیـکمـر دان رو یـــم
صلایی به رنجید ه یارا ن زنیـــم
بیا تا بشوییم خون را بـــه آب
زداییم دا غ گنـــه باثـــوا ب
بیا تا دل از کینه صا فی کنیـــم
«بد ی را به نیکی تلا فی کنیم» **
بیا تا به تمهید رفـــع خمـــا ر
بگیر یم پیما نه با ایـــن شعا ر
که تاپا یه دار است چـــر خ بر ین
مبادا دگر قلـــب ماجا ی کیـــن
به دلها ی مانور امید بـــــا د
به لبها ی ما خنده جاو ید بـــا د

---

*...

**از مولانا نوعی .

اسحق «ننگیال»

زه توفان یم

زه بچی د دی وطن یم

زه فرزند دکونړو رنړو

زه مین د دی کامونو

• • •

که همت وی ماکی شته دی
که غیرت وی ماکی شته دی
که وی پوهه ماکی پوهه

که عزت وی ماکی شته دی

ما ددی وطن درو کی
مایی هسکو هسکو غرو کی
دننگو نو در س ویلی
دا تلی‌مورشیدو کی

* * *

زه توفان یم زه لمبه یم
زه دننگ‌یوه تو ته یم
ماکی بیم اوهرا س نشته
دسیلاب لویه خپه یم

* * *

زه د دی وطن له مینی
قربانیږم نثاریږ م
دهر لو یشتی په‌خاطر یی
خو ژوند ی یمه جنگیږ م

* * *

دا می عشق دی دا می مینه
دا می روح دی‌دا می وینه
دا می ځان دا می ایما نډی
دا می بن دا می بوستانډی

* * *

زه به داورا نی ویجاړ ی
وچی د شتی وچی شاړی
په خپل سرو وینواو به کړ م
که نه تو کړی په‌مالاړی

اسحق ننگیال

خیبری تنده

ټو ل عمر درنه ده سپکیدو ته یې‌چې پری نږدی
خاوره پشتنه‌ده‌او پردوته یې چې‌پری نږدی
پریږدی خیبری تنده چې بیا په‌وینو ماته شی
گرمه معرکه ده سړیدو ته یې‌چې‌پری نږدی
سره چې وړی اورو نه په کمځوکی دپشتوناوی
شه ده چې لمبه‌ده لوګیدو ته یې‌چې پری نږدی
زلفو دجانان ته چې څو ســری‌وینی‌غو ټی نه شی
لاره تکه سره ده وچیدو ته یې‌چې پری‌نږد ی
نن‌می‌دخوشحال توره چې‌بیا هوس د شر نګ‌لری
تاوه په شر نګ شه ده‌چوپیدوته یې چې پری نږدی
ګوری چې‌آسمان‌کی وریځ‌دستورود لارپل‌وهی
ور ځ‌خو لااوږده ده تور و شپوته‌یې چې‌پری نږدی
وړی یې چې غرورور ته ژریاپه‌جام‌د ستر ګو کی
نیغه مو شمله ده کږ یدو ته یې‌چې پری‌نږدی

رازق رویین

درخت بارور، سلام

سلام ، سر زمین سبز من !
سلام ، ای درخت بارور
هماره پر جوانه باش
جهنده رودهای موج خیز
پرنده های نغمه گر
همار ه پر ترانه باش
هماره شادمانه باش

* * *

درخت بار ور!
گرت خزا نفسرده است
اگر هزار ساله میوهٔ ترا
به جای باغبان پیرتو
پرنده گان لاشخوار خورده‌است
کنون صدا که میرسد به گوش
صدای اوست ،
صدای باغبان پیر توست .

سلام ، سر زمین سبز من !
مرابه خود بخوا ن
هما ر ه رو د ها ی سر کشت
همواره کور ه های آتشت
پر از غرور خشم توست
وچشمها ی خونفشا ن مادران‌پیر
وکودکا ن تلخکام
همیشه سو ی چشم توست ،

* * *

به روستا ، به شهر ها
به خانه های خلق‌ما
ستم خرا ب کرده است
نشان بودن ترا

* * *

مرا به سو ی خود بخوا ن
به رزمگا ه کشته گا ن‌بودنت
که از ستیغ لاله پوش کو هها
چو ابرها
سرود گا مگار ی ترا
به هرکرانه سردهم
به دوستان همنبرد خود
شکست دشمن ترا
ـخبردهم
سلام سر زمین سبز من
درخت بارور ، سلام !

رازق رویین

سرود بهار

در هوا میپاشد آرا م
بادنرم صبحگاهی ،
عطر گلها ی بهاری را .

• • •

ابر ها مستا نه میپویند .
در سپهر دور و نزدیك
همچو لکلکها ی سیمین بال
همسفر با کاروان روز
باطلایی پر تو خورشید جان افروز

از نشیب سبزه زاران .
رود باران ،
از فراز کو هساران
آبشاران ،
از میان لاله زاران،
جویباران ،
رقص رقصا ن ، پایکو با ن ،مست‌وشادان
باز میگویند هریك ،
رازهای خفته در رگهای شاداب‌زمان را.
مر غکا ن بر شا خسا را ن .
همنوا بانغمه های باد وبارا ن
باسرود زنده گی پرداز میخوانند.
داستانهای خوش دلها ی گرم مهرورزان‌را ،
آری اینك سال نوشد
در دل این خاکیا ن تشنه ازامید
غنچهٔ آمال نوشد
غنچهٔ آمال هستی زا
غنچه های دوستیها ، عشقها،افسرده گیها .

* * *

آری اینك سال نوشد
چنگ خاموش طبعیت باز
نغمه یی در پنجهٔ ایا م کرد آغاز
شاد میگردد روانم زین همه‌نجوای‌جان بخشای هستی زا
میسرا یم همنوا با مر غـــکان‌با جویبارا ن ، بادرختان
باسرود بادو باران:
آری آری دوست دار م ، دوست‌دارم ، دوست ،
زنده‌گی را ، مردمان را، آسمان‌را، نو بهاران‌را .

قتیل خوږیانی

افغانستان وطنه

زماوطنه زماتنه زما ځـــــا ږوطنـــــه
زما پشتو ز ما غیر ت زما ایمـــا نږوطنـــه
تاکی پلرو نه اوسید لی هم نیکـــونه زمـــا
ستانعمتونو نه جوړ شوید ی هد وته زمـــا
دغه هدونه شه له تاځنی قـــر با نوطنـــه
ستا هره تیږه له طلا وته منا ـــــی شکـــاری
هسکه در ه دی مدام هسکه اوسیدلی شـــکاری
په سر درو به دی لوړ ساتو خپل نشان وطنه

افغا نستا ن وطنـــه
افغا نستا ن وطنـــه
خو یند ی اوورونه زما
پلی او ر گو نه زمـــا
افغا نستا ن وطنـــه
را ته شاغلی شکاری
غیرت پا للی شکاری
افغا نستا ن وطنـــه

ته زما کورته زماگور آزاد ژوندون یی زمـــا
موردازبك او هزاره تاجك پشتـو نیی زمـــا
په ورور ولی په دی اوچت کړوله جهان وطنـــه
دآبادی دوره راغلی آباد یږی بـــه نـــو ر
دپر مخ تللیو کاروانوسر ه سمیږ ی به نـو ر
هریو بچی دی راته شکاری پهلوان وطنـــه
کارگر بزگر ستا آبادی لپار ه مـــلاتړ لـــی
په ورورولی او محبت یی خدایږ وداتړ لـــی
دشتی به ستاشی دگلو نو گلستان وطنـــه
ولسواکی ده ستا شا دی لپا ر ه کارکـــو ی
په صداقت ر شتینولی داستا په لارکـــوی
ستاتر قی ده د«قتیل» دزړ ه ارما نوطنـــه

دژ وند مضمون یی زما
دپیو ستون یی زما
افغانستا ن وطنـــه
راپورته کیږی به نور
تری وړاندی کیږی به نور
افغانستا ن وطنـــه
نن په رشتیا تړ لـــی
دو ی په سلاتړ لی
افغانستا ن وطنـــه
زحمت او زیار کـــوی
پوره ایثار کـــو ی
افغا نستا ن وطنـــه

قتیل خوږیانی

ترانه

زما کور ز ما گلشنـه زه در ځا ر شمه وطنـــه
ته زما و قار عزت یی ـ ته‌ابروپی ته می پت یـــــــی
ما ته گرا ن یی له خپل تنه‌ـزه در ځا ر شمه وطنـــه
زما عشقه زما مینـــــی در نه ځار شمه ز ما و ینی
ای ډپلا رنیکه مد فنـه زه در ځار شمه و طنـــه
ستا په لار ه قر با نیږ و لهځپك ځپك ځا ر یـــږ و
دا امید شی له تور ځنه زه در ځار شمه و طنـــه
ستا «قتیل» یمزما شا نه ماته گران له ټول جهانـــه
ای زما شایسته چمنـــه ز ه در ځار شمه و طنـــه

خلیل الله رووفی

برای میهنم

تومادرم
تومیهنم
که واژه مقد ست
تنیده شد به تار و پود من
خو شا اگر که دست من
بهای رنج و درد من
به مزرع جوان تو
بهای پر ثمر شو د

خوشا اگر نگاه من
به آسما ن دیده‌ا ت
به چشمه سار بیزوا ل سینه ات
که میدرخشد همچو آبشارنور
ستاره پر از گهر شود

* * *

نگاه‌کن به باور بنفشه ام
به‌رگ‌رگ وجود خسته ام
طراوت بهار میرسد
نوای شعر من
که اخگریست شعله ور
به‌قلب هرسیه دل زمان
ببین که در پناه تو
به درد روز گار میرسد

* * *

درود من به سبزی نگاه تو
به‌عطر مریم بهارتو
به جنگل و به سبزه وگیاه تو
درود شادمانه باد
شگوفه های آرزو،
زلا ژورد بیکرانه ات
زجویبار جاودانه ات
همیشه پر جوانه باد !

خلیل الله روو فی

شکست فرنگ

مرابه عشق وطن صرف ایـــــن‌سخن باقیست
بهای خون شهاد ت زسو ختـــن‌باقیست
شعار فتح گذر گاه آتش خیبر
همیشه بر دل این کوه واین دمن‌باقیست
درین دیار که آخر شکست ظلم‌فرنگ
چوآفتا ب به تاریخ هر ز مـــــن‌باقیست
سه بار جنگ بزرگ وسه بارفتح‌سترگ
به نام نا می مردان این وطـــــن‌باقیست

ستیز خنجر و میدان غازیا ن‌دلیر
هنوز در دل ودر مغز اهریمـــن‌باقیست
درودگرم به گرمی آفتاب همیش
به یاد خون شهیدا ن این وطـن‌باقیست
زدستبرد خزان گرگلی به یغمـارفت
کنون شگوفهٔ گلها ، چمن ، چمن‌باقیست
شکوه جنگل پر بار میهنم بنگر
چه نخلها که به دامان این چمـن‌باقیست
چه مغز ها که تراوید از دل این‌خاك
چه واژه ها که به معیار این‌سخن‌باقیست
وطن به خاك تو نازم تو یی شکوه‌نیازم
سر م فدای تو تا روح در بد ن‌باقیست

نواز حقیقت

دغیرت لاره

مونږ افغانان یوزه ونږ لار دافغانیت لاره ده
مونږ ته پلرو ځنی لاپاتی د عظمت لاره ده

مونږ تورو شپو کی ځلید لی لکه ستوری یوتل
مونږ غوره کړی د پخوا نه دهمـــت لاره ده

د سرلوړی دپاره دانګو سکروتوسینـد ته
مونږ تـــه «ملالی» راشو دلی د غیر ت لاره ده

څکه په غرور غونو ګر ځوحمـاسی جوړو
زمو نږه لاره د اورو د حـــرار ت لاره ده

مونږ په لمبو کی پتنګا نو پشا نځان سوزو
زمونږ لاره د و طـــن د لا د رنبنت لاره ده

نشته په مونږ کی تور او سپین دیوبدن غړی یو
زمو نږه لاره دو روری او شرا فـــت لاره ده

په دغه لاره به څو مخکی ترمنزله پوری
ملګرولار دو لســـو د «حقیقت» لاره ده

نوازحقیقت

سرتیر

گران و طـــن عـــز ت زماایمان‌زمـــــا
کورزماآبـــــرو زما وجدا ن زمـــــــــا
کړی یی په غیږ کی پر گنـــــوپاڅون
شی‌به‌پکـــــی پلـــی سور ارما ن زمـــا
بیا به نو د حســـن ســار ی‌نه لری
لابه‌شی‌رو ښا نـــــه پـــا س آسما ن‌زما
ځار یی له سیندو او هسکـــوغرو شمه
د نه دی‌قـــــربا ن شی تـــن او ځان زما

سا تم یی دو ینـــــو په بد لکـی زه
کور مید بـــابـــا دی گلستـــا ن زمـا
سری جنـــــهیرپیږی هر دخواکیږی
دی کیږدیر پرا تـــــه دی شهیدا ن زمـا
نه یی بد لو م په گلستـــــا نډچـا
د ښتوکی خود رو یه وچ زوزا ن زمـــا
زه یی مست سر تیر یم ترا نیږایم
دا میږده کعبه او دا جهـــا ن زمـــــا
کا شکی سپیلنی یی شم پـــــهمینه کی
تل بهخـــــا طـــر ی وی جاو یدا ن زمـا

سید علیشاه روستایار

اردوی پرتوان

زاردوی پر شور افغا نز میـــن که باشد ز افلاك نا مش بریـــن
زند خا مه از گو هر واژه هـــا سرود ی ز آهنگ احسا سهـــا
قشونش همه گرد و جنگا ورا ن بشد داستانها یش اندر جهـان
زرستم نشان دارد هر عسکر ش بود پور دستا ن سام افسر ش
به جنبش چو دریا خروشا ن بود به‌یورش غریونده تو فا ن بـــود
به آورد چو ن بر ببندد میـا ن خروشد به دشمن چو شیر ژیان
در آتش بسو زد اگر قا متشـــ به اوج افقها بود همتشـــــ
چوکو ه استوار و شکیبا بـــود **به پیکار آگاه و بینـــــا بود**

نتابد رخ از جنگ اهریمنان
به دل شعله ها دارد اندر نهان

ره کاوه و جانفشانی او
بود مایهٔ کار دانی او

فرا گیرد از خلق آیین داد
همش مایهٔ خشم اندر نهاد

که ازسر فرازان وشاهنشهان
ز اسکندر وسیل چنگیز یان

بمردی و هرگز نگشتی زبون
نه تسلیم دشمن ز کشتار وخون

فرنگی چو آمد ز بهر هجوم
سوی سنگ خارای این مرزوبوم

زقلب فرو خفتهٔ خاوران
خرو شی بر آمد ز دریادلان

که از رزم شاهان مرد مان جهان
گزیدند یکسر سر انگشت‌شان

* * *

آیا وارث میهنآرین
آیا پاسدار دلیر وطن

کنون کز دل تیره روز گار
زآوای پر محنت رنج و کار

خروشید تو فانخشم زمان
زگرز گران ، اردوی پر توان

زثور ، آذر تیز بال شهاب
در خشید و پیروز شد انقلاب

تو یی پاسبان غیور وطن
به کوه و به دریا و دشت و دمن

که تا خصم نا پاك مزدورزر
سرش بر نسازد به نیرنگ وشر

ترا یار باشد درین کار زار
نگین همه دست پر بار کار

بسی داستان رفته از رزم تو
سرایش شگوفان شدازبزم تو

زپیکار مردان گرزو کمان
خدایا ن شمشیر و تیر بیان

ندارد چنین اوج حماسه ها
که فرجام باشد شب تیره را

زرزمت وطن سبز و شادان‌شود
گل‌سرخ خندان به بستان شود

سید علیشا ء روستایار

حماسهٔ سرباز

به جویبار نیلگون لحظه های سردشب
که بافروغ یك بشار ت امید فتح‌درنگاه
به جستجو ی رویش سپیده ها
به پیشواز جبههٔ نبرد میروی
سکوت قله های برفگیر کوه
خروش رود بار قعر دره ها
وبرگ برگ هر درخت زرفشا نجنگل‌خزان
ترانهٔ ستایش ترا

به بانك‌واژه های پر غرور
به گوش اوجها ی بیکرانه ســـردهند
آیا شبها ب تابنا ك آسما نانقلاب!
آیا دلیر پاسبان دستهای بـــرنگین‌کار!
که در طلوع روز های حادثه
ودر درازنای قامت سیاه شب
به ریگها ی داغ سنگر نبرد خفته‌ای
واز شرار خون پا ك همر هـا نرفته ات
درفش لاله های سرخ رسته‌است
به یاد دار
که در فراخنای دور دست روزهای‌خوب
که چشم مستمند ما د ر ی
سر شکبار محنت حقیر فقر و دردنیست
وپا برهنه کودکی
میان خاکروب کو چه های کهنه‌یی
ـ نمیخزد
وآتش گدازه های مرمی تفنگ
حریر آرمان سینه های گرم را
ـ نمیدرد
شکوه موج رودبار خشم پرتوا نتو
وپایمردی نبرد بی امان تو
میان برکه های نور سینه ها
ـ فسانه میشود
وضربه های گرم قلب پرتلاش تو
فروغ شعله های آتشین‌جاودا نه‌میشود .

باقی بریال

موږ د سولی په ارمان یو

ډیرموو گا لل ربړو نه ډیر موولیدل رنځونه
په یوغږ رااوچت شوی له هر لوری و لسو نه
جگړه مارو تالا نگروزیا تی بندګړی دا اورو نه
چی پری و مو سول هدونه
هسی اورمه غږونه
موږ د سو لی په آرمان یو موږ د سولی په آرمان یو

خدا یږو ژوندموتباه‌شوی دجګړی‌بلولمبو ته
دغه اور چې‌خوله پرانیستی موږتنکیوشاه‌زلموته
زموږ مینی زموږ تاتو یی زموږ سر اوزموږ شتو ته
چې پرې سوی‌هو هلږو نه
هسې اور مه غږ و نه
موږ دسولی په آرمان یو موږ دسولی په‌آرمان‌یو

* * *

ډیری میندې شولی بوری‌کورنی‌بې سرپرسته
له‌ماشوموینیما نو سره‌خوک به کوی مرسته
په ویرنا ستی هغه خوینده ی‌وژل‌شوی چه یی ورونه
ځوروی یی‌سوځوی یی داتر خه ترخه‌یادو نه
هسې اورمه غږونه
موږ د سولی په‌آرمان یو موږ د سولی په آرمان یو
چې پرې وینې شو لی تو یی دزرګو نو انسانانو
دجګړی‌په‌ډګر هسې دماتم لرې‌خوری شوی
په‌خونړی تور ما شا م کی دآسمان‌لمنې سری شوی
زړو نه‌ډک‌له هو سونو چې یی‌کیشود لسرونه
هسې اورمه غږو نه
موږ د سو لی په‌آرمان‌یو موږ د سولی په آرمان‌یو

* * *

په تور تم کی لاهو شوی چې دسولی لمر پناه شو
اوس‌کارکان‌په‌الوتو دی زموږد کلی کندوالوکی

جوړی شوی هډیری دی پـــــه سمسور وکړوندو کی
توروخاوروسره سم شول ودا ن شوی سترشارونه
هسی اور مه غږونه
موږ د سولی په آرمان یو موږ د سولی په آرما ن یو
په په تش نو م انسانا نو یه زورزرخاوندا نو
څو به وینی تویو ل وی په بارو تو په گو لیـــو
دلو ټگرو تاړاکو نه
نورو باسی زمو ږ له غو ښوداتیره تیره غاشونه
هسی اورمه غږونه
موږ د سولی په آرمان یو موږ د سولی په آرمان یو

باقی بریالی

مخکښې

زه تنګی زلمی د ځوانوهیلووولولومخکښې
زه دکاراوسولی دویاړ لو ترا نه مخکښـــــې

زما په ماشو م زړه کی دو تسرمینه ځای شویده
زه دخپلوخلکو د پتمنو آرما نـــــو مخکښې

زه چی په رو حیه د سرشنه نی روزل شوی یم
څکه پهسره لاره شو م د ځوانو معرکومخکښـې

زه یم زیږید لی په رنځو نو اوناځوالو کی
او س دکاراوزیار دطو فا نی ور ځوشپومخکښې

موری په ماویاړه چی د خلکوسره مل شومه
خوځم دلمرشارته زهدپراخو پر ګنو مخکښـــې

زما پلرو کړی تویی خپلیو ینیپه دی لاره کی
زه یم دسباور ځی دستر وکارنامو مخکښـې

اوس که دبریا لنیمګړ ی ژوند په مړاویدو شکاری
شی په په دډګر کی درشتنیو حماسو مخکښې

عظیم شهبال

سوگند!

به تو ای رفیق همرزم ، به تواىدلیر بیباك !
که چو شعله سر کشی تو وچوموج نرم و چالاك ،
که چو بحر پر درونی وچو اشكچشم من پاك ،
که چو باده پر غرور ی ، زکر مخمیده چون تاك ،

بهشرافت توسوگند !
به شهامت توسوگند !

بهرهٔ که رفته یی تو، که رهنجاتخلق است ،
که اگر مرابسوز ند و تنم کنندصد چاك .
زره توبرنگردم ،
زپی تو برنگردم
سرمن نثار این خلق ، تن منفدایاین خاك .

عظیم شهبال

آتش دیده

آتش بزن ، آتش بزن برجسم من ، بر جان من
جسمم بسوز،جانم‌بسوز، ای آتش سو زا ن من
ای عشق من، ای صدق‌من، ای جاودانه رزق من
بی تو ندارم زنده‌گی،ای‌آتش پنها ن مـــــن

من مرغ آتش نیستم ،انسا ن آتشـــ دیده ام
جان رابه آتش داده ام.آتش بود ایما ن مـــن
خودرا به آتش میزنم ،تابنگر ی در شعلـه ام
پرواز من، اعجاز من،فوران من ، جولان مـــن

تا تاز ه سازد آتشـــم،آن آتش ز ر دشت‌را ـ
آن آتش دیرینـه را آن جوهـر عصیـان من
هر تا روبود م آتشست،بود و نبود م آتشست
آتش بود آغاز من ،آتش‌بود پایـــا ن مـــن
پرواز کن ، پرواز کن اندر فضای انقـــلا ب
ای شعلهٔ ر خشا ن من ،ای آتش تا با ن مـــن

رازقی نړیوال

دخارندوی ترانه

ساتم دانقلاب چې په مړانه‌سنګرونـــه دخلکو څارندوی یـم
جوړ شوی دوطن له مینا نومـــی‌صفونه دخلکو څارندوی یم
سنبال‌په لوړ تخنیك‌اولامدونه شه وسله‌یم په نوی مفکوره یم
ولاړلکه دغره‌غوندی په خپله عقیده یـــم به‌نوی مفکوره یم
ږاخه پر ګنو سره می کلك دی‌پیوندونه دخلکو څارندوی یـــم

* * *

زما مبارزه اونن داجنګ عادلانه دی پیکار می مردانه دی
دپاك هدف دپاره ، زمارزم‌جـــانانه دی پیکار می مردانه‌دی
دنوی جامعی، خواته‌می وړاندی‌دی‌ګامونه دی دخلکو څارندوی یـــم

* * *

شکاره می په هیواد کی‌شها مت‌اوسربازی‌ده سپیڅلی قربانی ده
زیار کش‌انسان‌په‌نوم‌می داهمه فداکاری‌ده سپیڅلی قربانی‌ده
دسولی ترقی راوړم ولس ته پیغـــامونـه دخلکو څارندوی‌یم

* * *

دګوند په لار شوونه ،سر شندنوته تیاریم بیدار او شه‌هوشیاریم
دخلکو اصیل‌زوی اوملاتړلی خـدمتګاریم بیدار او شه‌هو شیاریم
تاریخ‌کی به ژوندوی همیشه زماویاړونـه دخلکو څارندوی یـــم

راز قی‌نریوا ل

د حماسووطن

تل دی‌وی‌سرلوړ ی دپتمنو مړ نـــووطـــــن دا دنو میا لو وطن
داددورانسا ز و زیار ایستونکو پرګووطـــن دا دنو میا لو وطن
داشکلی هیواد چی مو تا ټو بی دنیکونودی دك عـظمتونو دی
دازموږ ناموس دی اومیراث‌مودپلرونودی دك عـظمتونو دی
دامو د زرمونو، کارنا مو او حماسووطـــــن دا دنو میا لو وطن
دك له‌سرواو سپینولی داغرو نه‌اورغونه دی خاوری اوڅنګلونه‌دی
تل له شتمنیو یی‌سرشار ه‌ټو لسیندونـــه دی خاوری او څنګلونه دی
دا مو دهستی او د بی سار و ثروتووطـــن دا د نو میا لووطن

* * *

دا زموږ هیواد چی دبرمو نو نشانی‌لـــــر ی ډیر ی خزا نی‌لری
داچی دو یاړ نو او بر یو افسا نی‌لـــــر ی ډیر ی خزا نی‌لری
لابه‌وی و یاړلی داز موږ دتار یخـــووطـــــن دا دنو میا لو و طن

* * *

دا انقلابی هیواد سنګر د اتـــــلانـــودی ژوند دافغانانو دی
دا چی کور او د هیواد پالو انسانانـــو دی ژوند دافغا نانو دی
تل دی وی آزاده اوآباد نهضتـــــووطـــــن دا دنو میا لو وطن

فضل حق‌فکرت

من عسکر جانبازم

من عسکر جانباز م ، سربازم‌وتن، باز م
ای عشـــق‌من ای میهن ، ای شهپر پر وازم
تاجا ن به تنم باقیست ،عشق‌وطنم باقیست
ای آتشـــ‌سوزانم ، ای سو زمن وسا ز م
این بود ونبود خود ، ایـــــن‌هستی و سودخود
یکجا همه‌گی هارا ، قربان رهت سا ز م
درسنگر گرم جنگ ، با دشمن‌بی‌فر هنگ
چون رستـــم‌دستانم ، چون گرد سر انداز م
چون سیل خرو شانم ، چو نموجم وتو فانم
این ظلمت‌دورا ن را ازبیخ بر انـــدا ز م
لیلای منی‌میهن، چون جان‌وتنی‌میهن
ای عشق بزرگ من درراه‌توجان‌بازم

فضل حق فکرت

سرود میهن

تو ای میهن !تو ای میهن !
عزیز و باشکوه هستی ،
تو در چشمم ، بهار ستـــــی،بهشتستی
چه گویم من ،
چنان هستی ، چنین هستی
که تو آن قهر مان ساز ی ، که‌تومرد آفر ینستی
به قلب آسیا ز یبا نگینستی
زبان ناتوا ن مدح و ثنا یت‌کی‌توا ن میهن

اگر آن ذو الیمینین دلیر ، آن مرددورانها .
به پایت داد بر باد فناسر را
ترا میخواست
به سودای تو جان میداد

اگر «قارن»
وگر « سنباد»

سر خود را به کف دررزمگا ەدشمنان رفتند
به بد خواها ن تو درس اد بدادند
که هرگز این وطن با رستم برخودنمیخواهد
برای خاطر عشق تو بود ، ای جاودان میهن ،

ابو مسلم،
اگر آن مرد دورانها،

که در دریای تو فانزا ی عشقتدست و پامیزد
به راه عشق تو جان داد

اگر « یعقوب»
آن عیار سگزی ،آن تهمتن مرد

به مهرت درتمام عمر پیمان داد
پی آزادیت بودا ی عزیزومهربانمیهن

ببین کاین قهر مانانت
این ابر مردا ن دامانت

زعشقت در گر فتند و فـــــداگشتند و جان دادند
که تا شهباز بختت پـر زند درکهکشان میهن

به یاد آور تو از«ایوب»
به یادآور توازآنروز های خو ب

به یاد آور تو ازمردا ن جانبازت
که در جولانگهٔ میوند ،
چراغ آرزو ی شوم دشمن شدازوخاموش
به یاد آور تو از «اکبر»
که بهر عشق توصد سینهٔ دشمن‌درید از خشم
که بهر سر فراز ی هات ، ای‌جولانگهٔشاهین
به جان دشمنت افتاد
که باشی‌سربلندوسرخروهمچون‌عقاب آسمان میهن
چه گویم من ، چنین هستی، چنان‌هستی
توجسمستی ، تو جانستی ،
بهشتستی ، بهار ستی ،
امید جاودانستی ،
بمانی ای امید جاودا ن ، تاجـــاودان میهن
ترا خواهم که پیروزیت با شدهرزمان میهن .

سمیع‌الله سمیع

دسولی‌سرود

تل دی وی ودان جها ن په‌سو له‌کی
وی دی وی‌دجهان انسان په‌سوله‌کی

وی چی په کی مینه پیوستو نمدا م
تل دی وی هغه مکا ن په‌سو له‌کی

گتی د ژوندون سو له کی‌نغشتی‌دی
نه شته دی هیڅ‌وخت تاوان په‌سوله‌کی

کو م لور چی کاروا نډسو لی‌تللی دی
هلته دی زرغون گلان په سو له‌کی

دا دی نړیوا لو ته پیغا م‌زمونږ
یودی شی لایو دوستان په‌سو له‌کی

سمیع‌الله سمیع

دسولی وطن

دا خپل وطن خو تل آباد غوا ړم
ټول ملیتو نه په کی شادغواړ م
چی ددی غرونو سینی‌څیری‌کاندی
دهرځوان عزم دفرهاد غـوا ړ م
چی دوطن گلان می نشی لیـــدی
دوطن هر دشمن برباد غواړ م
وایم چی وطن می دخوشی‌جهان‌شوی
ورك له غمگینو زړوفریادغواړ م
دبری تو غ می‌چی‌پر ی‌دیی‌مدا م
له‌ویاړه ډك‌پامیر ،شمشاد غواړ م
دکار او سولی لمر چی‌او سی‌په‌کی
وطن‌د سو لی په‌نو م یادغواړ م

لطیف پدرام

زمزمه یی در سنگر

سربازم از دیار بهارا ن
نی از تبار آهن و آژنگ
من از تبار جنگل سر خم
در من خروش خون شهدا ت
در من فروغ صبح سعاد ت
چون مهرو ماه روشنی جاریست
سربازم و بهار دو دستم
فارغ ز ترس ویاس و تبانیست
سر بازم وسرود وطن برلب
سر تا به پای فتح وغرور
پابر رکاب خنك رهایی
در دشتها ی روشن نورم
سرباز م ازبرای تو میهن
سر میدهم زبانهٔ خشمم
درپای بوس نام تو، روحم
در انتظا ر صلح تو چشمم

لطیف پدرام

یاد باد

یاد باد ، نام شهیدا ن یادباد
قلهٔ امید انسان یادباد
کاخ سنگستانیا ن راسو ختید
در میان جمع یخبندانها
بر فرا برج بلند یادها
آتشی در سینه ها افرو ختید
قلهٔ امید انسا ن یادباد !
آسما ن ، ای آسمان ، ایآسمان،

دیده ها بردیده‌گا نت دو ختیم
بر زمین باران نفر ت ریختیم
لیك تا دیدیم با چشم شهید
تا کشید افسا نه و طو مـــا رها
مایهٔ امید از نادیده ها
از میان خاکها پس کو چه ها
بر دمید از کوه ها آیینه شد
-یادباد
سینه را باکینه صیقل داده‌اید
داس را با پتك پیوند کرده‌اید
خون اندر راه مردم ریختید
رزم ما را افتخا ر اتش شما
ما همه کوشندهٔ راه شما

محمد امین متین

عزم صواب

سیوگلی قانداش قیز غین شتاب‌ایلب کیلینگـــک
هجر دردینی چکر میز اشترا ب‌ایلب کیلینگـــک
بیر یقاد ن باش چیقا ر گن میزوطن گلزار یـده
مقد مینگیز کوز اوزه عزم صواب‌ایلب کیلینگـــک

بولد ی بر پا اولکه میزده نی‌عجب‌صلـــح و صفا
اشبو قوتلو غ دل صدا سیغه‌جواب‌ایلب کیلینگـک
آلد نیب دشمن سوزیگه‌بولدینگیزبیزد ن جـــد ا
آب حیواندور وطن ، ترك سراب‌ایلب کیلینگـــک

کته نعمت دور وطن قوی نیده‌ایرکین یشنه مـاق
آلده نیب یور مانگ بویولنی‌انتخاب ایلب کیلینگـک
اوزگه لرگلزاریدن اوز شوره‌زارینگیز گـــوزه ل
کیمکی مانع بولسه سیزگه‌فتح‌باب‌ایلب کیلینگـــک

محمد امین متین

رشک ارم

کور گالی مین خسته نی‌جانم اوکم کیل ایر ته راق
اورته نیب هجراوتیده چکتیم‌الم‌کیل ایرته راق
خلق‌اوچون تینچلیك نواسی‌اونکه‌میزده یینگره دی
لبده کو لگو دلده مینگ مهروکرم‌کیل ایرته راق
تیلبه کو نگلوم یوزو نگنی کورگالی مشتاق ایرور
کیپر یکم او زره چکیپ‌ایرکیـن‌قدم کیل ایرته راق
کویله گی مرد م محبت نغمه‌سین‌شاد اولیب
دل اویی گه ایر کنیب قا شی قلم‌کیل ایر ته راق
هجر اراقان‌یینغله گن مسکین‌انـانگنی یو قله گین
موند ین اوز گر چکمسو ن فریاد غم‌یاکیل ایرته راق
آنه یور تینگ‌آق سو تین حقین‌قیلور بو لسا نگ‌ازا
اوزگه لر ملگنی ترك ایلب‌بلم‌کیل‌ایر ته‌راق
تانگده تانگ لرآغزیدن‌گـل اورنیگه گل‌چقنه سین
بو لسین اولکا نگ‌تپراغی رشك‌ار م کیل ایر ته‌راق

اشرف عظیمی

صلح عسکری

مین انقلاب نینگ عسکـری
مین انقلاب نینگ عسکـری
محنت چیلر نینگ فوجی یو
مین ایچیلر نینگ لشکر ی

* * *

مینده کوچ و مینده تـوا ن
د شمن گه مین بیر مم ا مـا ن
اولکه‌م مینینگ جانیم ایرو ر
مین اونگه جاندین باسبـا ن

مین کو هسار فرزند ی مـــن
مین ارسلان و دژ فگـــــن
تینچلیك مینگه ایستك ایرور
دایم اوروش گه قرشی مـــن

* * *

مین سنگر صلح عسکـــر ی
امن وامان نینگ مظهـــر ی
میدان اراکیرگن د ه میـــن
تاب ایله مس یاو لشکر ی

* * *

صلح عسکر ی همسنگریـم
پرواز اوچو ن با ل وپریـم
یاردمچی دور دایم مینگـــه
مشکل ده یار و یاور یـــم.

اشرف عظیمی

آزاده کشور

ای وطن ای جنتیم سیندیـــك گلستان قیده بار
چفنه گن ،گل‌لرآچیلگن باغ و بوستا ن قیده بـــار
تو پراغینگ دور زر فشا نوآسما ن نینگ نور فشا ن
بویله حر مت گه‌سزاوار پیرو آسما ن قید ه بـــار
ای‌وطن فار م هوانگ دیك هر ارایوق دور هوا
جان بیروچی‌سوو لرینگ دیك آب حیوا ن قیده بـــار
مهربا ن ایسیق قو چا غینگ‌مهرید ن قانمس کونگل
مهرلی آنم سینینگ‌دیك مینگه جانا ن قیـــد ه بـــا ر
ای قویا شیم ذره ینگلیغ‌تیلبه‌دور من حسنینگگه
مین کبی دلبا خته‌وعشقینگد ه سو زا ن قیده بـــار
هرییر ی دور ارسلان ینگلیغ‌کوره‌ش میدانیده
پهلوا ن اوغلان‌لرینگ دیك مرد میدا ن قید ه با ر
حر بشب آزاد ه لیـــك د ه‌دانگ چیقر گـــن دا یمـــا
سین کبی آزاد ه کشـــو رافغانستا ن قیـــد ه بـا ر

محمد عالم لبیب

سلام، انقلاب!

سلام ، ای شکو هلی انقلاب ،
سلام ، ای قویاش دیار ی یـــولچیسی ،
ظفریولی نینگ ایلچیسی ،
سین ای بدنگه قو ت ویوره‌ککه‌تاب،
سلام ، انقلاب !
جفا کش ایل ،
نیچه مینگ ئیل ،
ستمگه قرشی دایما ،

کوره‌ش آلیب بار رایدی ،
سعاد تینی آخته ریب ،
حیات وبخت وایر کیگه ایـــــریشماق آرزو سیده ،
مبارزه قیلرایدی .

کورینگ که عاقبت یقیلد ی ظلم‌قلعه سی
ایکینچی ، ایشچی ، بر چه خلق‌نینگ،
تیمیر بیلا گی زوریدن ،
بو اولکه ایچره سیندی ظلم‌پنجه‌سی ،
ظفر گه پیتد ی انقلاب
بودور اوزون کوره‌ش نتیجه‌سی،
که اولکه میز گه چیقتی پار لـب‌آفتاب ،
سلام ، انقلاب !

ایناغه ملیتلر اورته لیك ،
همه ایلاتلر واولوس ایچیـــد ه‌تینگلیك ،

بولر اراد ه دو ستلیك ،ایشانچ،
بو ایرك و بختیارلیك
شکو هیلی انقلابمیز یو توقلرین‌مثالید یر.
بیز ایشچیلر ، ایکینچیلر ،

بیلیم ایشین اوزیگه شغل ایله‌گن‌ضیالی یاشلر
اولوغ ـ کیچیك ،
بو انقلاب نینگ یولی بیلن،
اولوغ هد ف تمانگه باره میز ،

بوآنه توپرا ق اوزره بیز ،
بو شانلی اولکه ایچره بیز ،

قور ر گه ینگی جا معه ،
که اونده تینگلیك ، عدالت،ایرك،
همیشه بولگه ی استوار
کور اشه میز !
بوشوکت وبوشانمیز ،
بو دیر اولوغ مرا ممیز ،
یارو تسه نورینی ساچیب ،
گوزل دیار یمیز نی دایم آفتا ب ،
سلام ، ای شکو هلی انقلاب ،
قو یاش دیار ی یولچیسی سلام !

محمد عالم لبیب

وطن

گلد یاریم ، لاله زاریم ، آنه‌توپراغیم‌وطن ،
گلستانیم ،بوستانیم ، گلشنیم ، باغیم و طـــن
بختیم، ایر کیم ، سیو گیم، اقبالیم، امیدیم ، طالعیم
راحتیم ،قلبیم‌حضور ی همد ه جا ن ساغیم وطـن

دلده مهریم ، تیلد، ه ذکریم ،جاند ه ذوقیم دایما
در دلی کونگلیم‌نینگ دواسی ، مریم داغیم وطـــن
ییر یوزید ه بار او سیملیککه‌مکان‌راغیم مینینگ
باش کوتر گن‌کوك‌سری آلتینگه کا ن تاغیم وطـن

جانجان یورتیم ، گوزل اولکم ،سیویملی کشوریم
ای عزیز افغـــانستانیم ، شهر و قشلا غیم وطـــن
بوقوانچ بیرلن که سیند یك آنه‌نینگ فرزندی من
آسما ن طاقیگه‌تیکگه ی باشده قلپا غـیم وطن

خدمت ایتگو م شو کت وشانینگنی‌آرتتیر ماق اوچو ن
کیچه و کندوزده باغلب بیلگه بیلباغیم وطـــــن
ای حیاتیم گلشنیگه جـــا ن‌بخشیلا و چی بهر
یشنه گی سیند ن گـــل وگلبنده پیراغیم وطن

سلام آئم

ای‌وطن!

ای‌وطن یولینگه قربا ن اوشبوشیرین جانیمیز
تینچلینگینگد ن‌اوز گه یو قدورد نیا ده ارما نیمیـز
عاشق زار ینگ ایرور میز ای‌آنه یورتیم مدام
سین ایرو رسن کعبه و دین وینه ایما نیمیـز
ای سنینگ توفر اقلر ینگـدور توتیا هر ذره سی
سین ایرورسن ای وطن هردرد لره د رمانیمیـز
ذره سین ناشاد بولسنگ‌بیزگه هیچ قالمس قرار
بو جهاند ه‌سین ایرورسن شو کت و هم شانیمیـز

دنیا ده تینگسیز ا یرور سن‌مین نیچوك و صفینگ ایتای
ای خزانسیزنوبهار و با غ و هم بوستا نیمیـــز
بر چه میز ایسیغ قو چاغینگده‌یشه ب تا پد یك کمال
کوپ ایـرو رحقینگ ای واجب الا حسانیمیز
قویمه گه یمیز گل یوزینگـه‌قیلسه نا محرم ، نظر
یاولر ینگ‌کوزی‌نی تیشکا ی خنجربرا نیمیـز
یاولر نینگ هر ییر ده بولسه‌تا پمه گه ی بیزد ن امان
فخر ایته رمیـز ا ی‌وطن آقسه یو لینگه قا نیمیـــــز
ساقله گه یمز حر لیگینگنـی‌یاولر ینگ نینگ شرید ن
برچه میز نینگ‌شو ل ایرور «آئم» کبی پیمانیمیز

سلام آثم

اوروش مذمتیده

گر انسا ن بولغو سی بولسنگ بشر نینگ مهربانی بول
صداقت گه بولیب همد م، سخانینگ جسم و جانی بول

مگرم بولغو سی بولسنگ ، اونیب بغض و عدا وت نی
معز ز بولغو سی بولسنگ ، وفا دار لیك نشا نی بو ل

سعاد ت ایسته سنگ مردم بیلن اوزذات شخصینگه
همیشه اوشبو حکمتلی سخن نینگ تر جمانی بول :

«یمان نینگ یخشی سی بولگونچه یخشی نینگ یمانی بول »
قرامغ دانه سی بولگونچه بو غذا ی نینگ سمانی بو ل»

بشر نینگ نفعید ن دایم دفا ع‌ایت آلغه بار تینمه ی
جها ن گلزار ید ه صلح و صفانینگ نغمه خوا نی بو ل

اوروشد ن یو ز او گور،بو دیو کلفت نی مذمت قیـــــــل
بشر نینگ تینچلیگـــــی‌چون صلح نینگ بیر پاسبا نی بول

کوره‌ش ایت صلح نینگ ایجادیگه‌تاند ه جانیك بار
اوروش نی یو ق ایتر گه سین،زمان صاحبقرا نی بو ل

بشر گه تینچ یشه ش‌صلح‌وصفا نینگ میوه‌سی دور،بیل!
شو حاصل مقصد یگه اوشبو با غ نینگ باغبا نی بـــــو ل

اوروش در دوا وروش محنت ،اوروش قیغو گه‌باعث‌دور
اوروش خواهلا و چیلر گه سین‌بلای ناگهانی بو ل

کیشی کیم صلح د ن‌ایله ب دفا ع، بولسه هواخواه ســی
یوره کد ن ای پیگیـــــت‌سین هم اونینگ تاب‌وتوانی بول

کیشی کیم صلح اوچو ن اولسه‌یقین بیل فخر دوران دور
کوره‌ش قیل صلح اوچو ن تا اوشبو یول نینگ قهر مانی بو ل

اوروشد ن باله لر بـــی‌آته بو لگه ی آته بـــــــی او لا د
اگر فر زند خلق سن ،صلح یولین بیر جا نفشا نی بـــول

اوروش ویرا ن قلیب یور ت نی ،پریشان ایله گه ی خلق‌نی
شو با عثد ن اوروش نیرو سی‌نینگ کوزین تیکانی بو ل

جدل قیل ای یگیت تـــاجنگ‌طلب لرسر نگو ن بولسیـــــن
اوروش نینگ پیکر ی گه‌صلح نینگ تیرو کما نـــی بـــول

بجا ایتما قچی بولسنگ سیـــــن‌جوانلیك رسمینی «آثم»
آیا وسیز دهرارادایم حقیقت‌نینگ‌زبانی بول

رحیم اوراز

یا ندا ئیلی بو لما سا

غایر اتلی غو جار لـــی‌باتیر غو چ یگیـــــت
یتمز منز لینه یـــــــولی بو لما ســـــا
یویر دین تر ك اتســـه‌انسا نینگ او غلـــی
خو شلیق گور مز یـــاندائیلـی بو لما ســا
غوینو ندا گو تـــا ر پاکـــلان یو یـر د ی
ئو ز چاغلی بیلیـــــپسا قـــلا یو یـر دی
او مکلاپ یور انـــــد ه‌دیکلان یو یـــر دی
نادیپ غویو ب گیـــد ردالی بو لما ســـا

بو یرد ی تر ك اد نهیچ و خت بگمنـــز
قا متـــــی نـــو ن بولار مـــدا م غلینما ز
آیدا ن ســـوز ی ایکی‌تنگا آلینمـــــا ز
ئوز وطن نینگ با غـی‌گلی بو لما ســـا

چین یوره کد ن ایشـلانگـك یتسین گر کلر
غلیق سین غنـــــا تلارد پر لر پرك لـر
نا مه گر گی بـــــا رشویله یور ك لـــر
وطن سو یگی سینـد نـدولـــی یو لما سـا

جان چکیش یو یر د ەمقد س ایشد یـــر
ایشله سنگ فصلینگـك‌یاز بو لماسا غیشد یر
یالتا بو لا را یشـــــەالـــي بو لما ســـا
وطنچی لیـــك آ د امچیلیـــك شمر طی دیر

وطن آد مـــــز ا دینگ‌گرك گور گـــی دیر
وطندا ن آیر یلیشـــــاولی غو ر قی د یـــر

یایلاپ بو لما ز و طـنغولـــی بو لما ســا
وطنینگ سو یگیســـی‌یوره گینك غنا نـی

وطن عشقـــــی آ د ماو غلی نینگ جا نی
یورك در یا و طـــــــن سوولا ینگ کانی

دریا غور ار ســـــووی سیلی یو لما ســا
وطندا ن آیر یلیـــــپهر نا مه بو لســـــه

آدی آواز ا ســـــــی‌دونیاغه دو لســـه
زار آغلا ریو یـــــرد ی‌یاد ینـــا گلســـه
او مکلا نچه چو لـــــی‌کولی بو لما ســـــا
«اوراز» آید ار ئو ز اولکا مینگ با غلا ر ی
قـــوا ت بر یار چانـه‌دپـــــه دا غ لار ی
بهشتـــد ن د ه یگـدیر تـر اولاغ لار ی
بلبـــل بو لمن شـــــونونگ گلی بو لماسا

رحیم اوراز

یانگی لیق

من یانگی لیغینگ نغمه سینی‌یل دن اشتیان
بیر لیك سینی او لکه ده هـردیل‌دن اشتیان
ئیلیار گوز یمه دا غ دوشن یاختیلیق و نور
هم ئیله یتن سویجی لیگی ئیل‌دن اشتیان
دوز لر ده و داغلا دابتین گل‌لرینگ ایسین
یارینگ الی د ك سیلا بچی‌یل‌ده ن اشتیا ن
آلتن چی کبی زر سیو نی یایرادیچی گویج
یایر اتد ی زرین اوستیمه دیپ‌ئل دن اشتیان
هم یا ختلیق و یانگی لیق وئوسمگه موندا
دوزبولد ی میسر دیپ هر دیل‌دن اشتیا ن
بول دوزد ه بوگو ن یا ختلیق‌ویانگی لیغیندا ن
من ئو سمگی ئو ریلمگی هرییل‌دان اشتیا ن

صالح راسخ ایلدرم

مقدس تو پراق

ای عزیز و طنیم افغانستانیم !
بو لما ز سنگه منتدا ر لیق اولچاگـــی
هزه ایتسم ، سو سیم تعر یف‌لاپ‌چیقسم ،
شعر یمد ه بر لشمز توصیفنگ‌چاگی
اماسنگه بولان یور ه گدا کـــی‌عشق
قلبیمد ه اور نه شان غیز غیـــن‌محبت
سنینگ تو صیفینگد ه ، بیر قچه‌سطری
یا زما نه با شلا قد ی گل‌یو زلی‌جنت

سن سینك ، منینگ بختیم ،اقبال‌ییلدم یزیم
غوانجیم ، بیگنجیم ، عجب مکانیم
غوجا غینگده ثو نیپ ، او سپ‌یاشه دیم
ای مقدس توپرا ق آته وطنیم
عاشق من همیشه دا غ و دو زینگه
غو جاغینگده گچد ی یاش لیـق‌دورانیم
سنده تا پدیم جوا ن لیغینگ چوشغین نی
یور گمینگ مدا ر ی ، با غ وبوستانیم
سنی غوره مانه وظیفه لی دیر :
اوستینگده یا شه یا ن غویـــچ‌یگیت لرینگ
وطن اوچین ، نا میس او چین ،ننگ اوچین
هر یر ده گو را شیار قهر مان‌لرینگ ،
سوییا رین من سنینگ شهـر وغیشلاغینگ
سنینگ تو پرا غینگه بولا ییـن‌قربان
جوشیپ ، غضبله نیپ گو راشسم‌گره‌ك
غرا یاسه یما ن گوز بیلن درشمان

صالح راسخ ایلدرم

پراختلیغی گیتر مه‌لی دیرس

بیز آته وطن ملی جبهانینگ ،
هر بیر اعضا سی :
اولکا میز اوچین ، خلقیمیز اوچین
ایاغه غالد یق .
بو ملی جبها نگ تـــوا ر گیند ه ،
ایشچی دیر دا یخا ن ،ملادیر،ایشان
عالم دیر ، تاجر ، کاسیب دیر ایشگار،
تاجیك دیر ، پشتون ، اوزبیك‌دیر، تر کمن ،

هزاره ،بلوچ ، پشه یی ، خلقی‌یاده نورستا ن ،
همما میز ئو یشیپ ،دیلی‌بیرله شیپ
بیل باغله دیق،
تاکه اولکه ده :
پرا ختلیغی ، آسو ده لیغی،توکمنز بختی
ایله گیتر سك
وطن دنگینده بور جیمیزاولی:
اوروش اودینی ئو چیر مه لی‌دیرس !
پرا ختیلغی گیتر مه لی دیرس!

* * *

بیز آته و طن ملی جبهـــانینگ
هر بیر اعضا سی :
خلق جنبیشینده ، ئونگـــك‌داکی صف ده
قدم اور مه لی
افغانستا ن نینگ هربیر جـاینیده :
داغ و چول لرده
غیشلاغ شهر ده
همه خلق لر ه ، حقیقت لر ی‌یتیر مه لی د یر س
پرا ختلیغی گتیر مه لی‌دیرس.

* * *

بیز اته وطن ملی جبها نینگ،
هر بیر اعضاسی :
باشیمیز ده نور ،
یوره گمیز ده عشق،

ظلمتی ینگیار س ،
یخشی نی سو ییار یس
بیز غر شی دور یارس هر نه‌شرایشه ،
بیز دوغر ی یو لی حمایت‌اتیارس .
بیز جمعیت ده ، سواد سیـــزلیغی ،
تعصب‌لر ی ، عداو ت لری‌گید مه لی دیرس
پرا ختیلیغی گتیر مه لی‌دیرس.

عبدالکریم بهمن

سرباز

ایل دینج لیغنه بو لگون اورنانسرباز سن
با تیـــب‌غانه سواش قورا ن سر باز ســـن

قهرما ن لیق فدا کار لیك یولنده
اولکـامیزده شیر میدان سر باز ســـن

ادیب سپر دوشی دشمن یـــولنـــه
باتـورلیقد ه اولکه ساقلان سر باز ســـن

دینج لیغ اوچین گچه گو ندیز قیش یازده
خد متیوله بیلی باغلان سر باز ســـن

شیرین جانی اولکاقربا نایستمانـــه
بولگـو نمحکم نیت ایلان سر باز ســـن

بو لدید رد عا م سنا م دوستدارقولد ه سین
تارتیـــب‌عذاب ایلی قولدا ن سر باز ســـن

آزدیر تاقسم طلا اکلیل بو ی‌نینگه
ثا مـه‌اوچین ، ایله قربا ن سر باز ســن

بهمن ایستار ساغ لغنگی هردایم
شادکام بولغین،غمده‌یاینا‌سرباز‌سن

عبدالکریم بهمن

شانلی دورانمم گیل جک

صلح بهار ی کیلیب او لکـــاسرو بوستانم گیل جك
مشکین پو ر کیب بو ستانمه‌عشق پیچانم گیل جـك

آیر ه لیقد ه قا یغـاقویو ب یو را گیمه داغ سا لـــن
نازد ن گید ن گلعذار م یا ر هجرا ن گیل جـــــك

هجرا ن او ده کویو ب یشلیب‌یورا ك باعزم شار ه تـی
ام لما نه یورا ك دا غی طبیب‌در مانم گیل جـــك

ا رمانمه ، امیـــدمـــه ، مراد مه قوو ی شیـــب
هما قوشم با شـــه‌قونیب شانلی دورانم گیل جـــك

آیر ما نه غم د ن منی سیلـه‌ما نه با شمی
مولفر یبا ن یا ختی سا چیب‌ماه کنعانم گیل جك

نیت ایلان سیـو ریار م اوچیپ او لکا گیلما نـــــه
سبا ایل دن بلقیس‌آلیب تخت روانم گیـــل جـــك

قو جا ق قوجا ق گل لر آلیب‌بهمن چقن یو لینـــه
مهر سا چیب عشو ه ایـــلاب‌ماه تابانم گیل جك

محمد زمان کلمانی

وطن

وطن ایبی ببا شی خدمتی کا کم
مین ننگا کیك انتی سربازی کاکم
بو بکاردا نه شن مه‌پوروری شن
کو چه سورن دی کنه‌الینی شن
نند نستا سیلی هر گر ی کا کم
میس ورگ دانادی مم‌وه‌را ام
چنته گیرد ی سر یی بوگروا ا م
بو منیی آرا م شی تی‌راستی کاکم
وطن تنا م ایی سحیلییکم
تاگه دمو لك تی پو ر انییپ
د شمنستی پلا سر یکی کا کم
پت بباوطن‌جبهاچوبواشی
شتیدی ایگر یس‌آگالااوا شی
بیی او یستی پلا لیگری کا کم
و طنم هر کیدی سرازباری تی
دنیا کو چه جمنا پروا لی تی
کی کوچه نامی نی څه حتمی کاکم

محمد زما ن کلمانی

وری ازناتی یه

دیکانا ن لهمگیر خوشحا لبیوی اس
انقلابی پـــت پـــروال بیـــوی اس
چیکه یوا یرآبـــاد بـــی‌وطن
پر کنا بیوی لینـه تـــــی‌وطن
بییکه‌می انتـــی میچا بیـــوی اس
خه دنو تیتچ کو تـــــری‌اچیس
بو غمه کو چه بـــر رو ی‌اچیس
هر کاردشمن پلا انچـــا ل بیو ی اس
ای و طنن بت گلینـــــاکییکس
کوزا ت ایزا تی تندو جـــوپیکس
دوستنه‌پلا لیجـــا ل بیو ی اســـــس
وری خو شحال لی ارز ناتـــی‌یه
هر پینچه بتا بو تازا تـــی‌یه
بییو بتر پلا پینچا ل بیو ی اس

عبدالمالك لاموال

پویس‌سربازی

سرنوی تانو ك پریس شرین شریاقربان شی
کوا ن یومی پیمان شی ، کوا نیومی پیمان
اپیدی ، تنگا کیکس راستید یتسل دیگس
گینین چو بی تینگچی شتید ی وعداد یکس
خد متی جو پی کاکس پوپ اپیگیمیس ارمان شی
کوا ن یو می پیمان شی ، کوا نیو می پیمان
چو پتیار ا شی کاکس ، دشمنیکاران داکس
شی تانوك پوین صلحه یی شعارماکس
جنگیس دور ی در تیا صلحه میگهدرمان شی
کوا ن یومی پیمان شی ، کوا نیومی پیمان
چپاس استه گور یوین هیچ نشیاورکی میس
خد متی پویس کاکس تا که سااماکوچان شی
کوا نیو می پیمان شی ، کوا نیومی پیمان

عبدالمالك لاموال

وطنم

شرام گران ایی و طنم مینـــی
گلزار چو پیا ی ار منم مینـــی
مینام ملتنی غستی ا یـــو ی
بیوا ملتنی میبنستی نیـــو ی
ار کو تی در دد ه در منم مینـی
اپم نیوا ی پیوا ملتنـــــی
نشی او دام پـــو ا ملتنـــی
تو آیی جنت گلشنم مینـــی
گلـــزا ر جو پیا ی ار منم مینی
مرم کوا م کا کـــم خد متـــی
ایام یـــا د ه شـــرا م عـزتی
صفتی و رشی سنمم مینـــی
گلزار جو پیا ی ار منم مینـــی
قدر ی شرا م وارد دنستـــی
قرینی بیما ی لپ ، لپ پوستی
تو می لیـــلام دلبر م مینـــی
گلزار جو پیا ی ار منم مینـــی

سلیما نسو ن ارا نورستا نی

اسه‌سی

کتو عی اوند ر یه اپروا راسه می
یا اتچ‌اشییـــه او خع وارا سه مـــــی
پا شی انجی یا چیئی‌ستع سورمه گه‌له
اشی‌له‌سیـــه انجی ته کتیر واراسه می
یو ننی کتپال نه زغله کومع ایتـه‌نه‌بو له
کشه‌ته‌کشی سته ای شکو روا را سه می
شینگی کعو وتوا یه شینکـی‌وریاله
پیئی وارسته شوا ی پعر ه معاراسه مـــی

یوشا یی ته بره تعه گا لواکوعا
جیشیعنزه تت د گروارا سه مـــــی
تادوا سته گول ته چوارا ببمواســـه
بگو لمنچا ته لو نه وارا سه مـــــی
ایمو،نر و تلیا ایحو ستـــهنوا ســـه
جواربو عسه وزدارا ســـه مـــــی
شتعـــــا ایما ن عو بکـیو سمو ته
دا لرنه یعی با کلدا ر اســـه مـــــی
سو ن آراایمو بگو ل تهشماخـــلا
تعمو لوشی بـــا کروا راسه مـــــی

سلیمان سون‌ارانورستانی

PROPERTY OF
ACKU
5342

مجادزاده

زعه تو م یئی بعزه او شـــه‌نوا سه
زه عه‌شنگر اوارد ی مجا ر نوا ســـه
دورو عیکو ار کومع پو توای‌نه بو له
پمیـــچ بـــو ت مکه لاایکی بتار نواســـه
اچیئی جعی سو م زره دی‌بعی سه
ارچیوه‌غنزه ستـــه کروار نوا ســـه
کروا ر اینه اسه چییئی وکرالـــی
منچی منچی تـــع‌ال وار نوا ســـــه
نه یه سه نا مه زرا دفتـــرتـه
انمی‌معستـــه لو پلـــو چار نواســـه
سو نه تو ته نینیل بـــا غ‌لوشیا
اینه‌جی کا ته یئی معا ر نوا ســـــه
تو نیئی پیشه او بجیك‌شتان‌نه اسی
سون‌آراااینه تع دریار نـــو اســـــه

نشر کرده انجمن نویسندگان افغانستان
۱۱۸
مطبعه دولتی